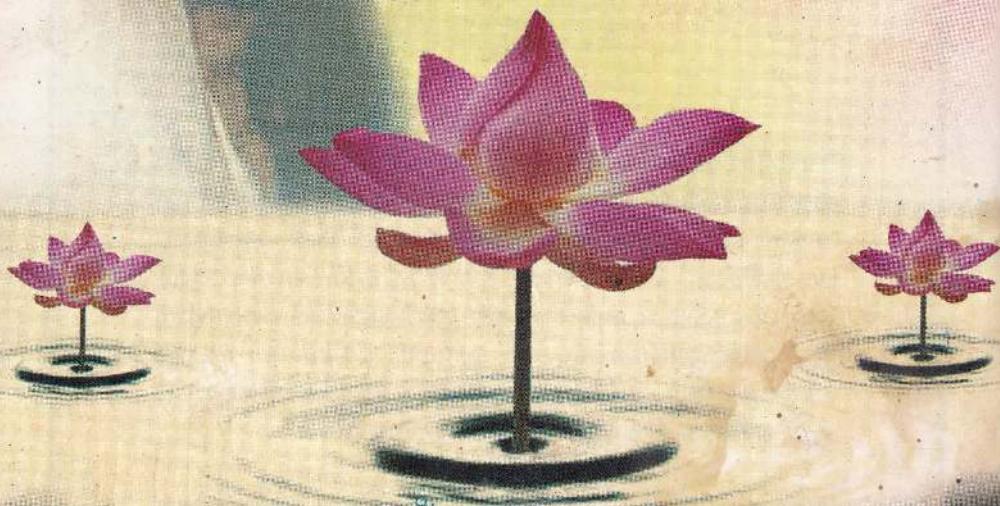

தின்காந் அங்குலி

அங்கீக் விழுமியக் கடவுள்களுக்கு

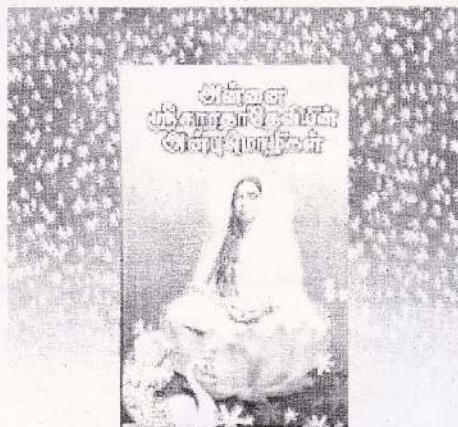
அந்தை யீட் சாரதாகேவெபிள்
150 அங்குச் சுற்றிகழு

இங்குசு மூன்றாவது பாத சுற்று

அங்குச் 40, ராமகிருஷ்ண பாத, சென்னை - 06. குமரி

நூல் முகம் ஓர் அறிமுகம்

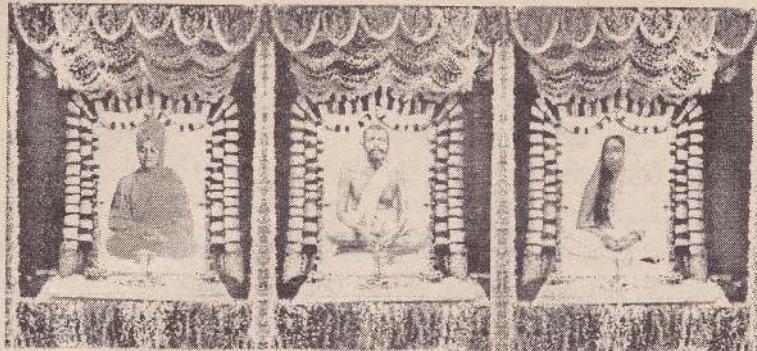

“மகனே யாரெல்லாம் வந்திருக்கிறார்களோ , யாரெல்லாம் வரவில்லையோ, இனி யாரெல்லாம் வரப் போகிறார்களோ அந்த என் பிள்ளைகளுக்கெல்லாம் என் அன்பை தெரிவித்து விடு. என் நல்லாசிகள் எப் போதும் அவர்களுக்கு உண்டு” என்று அன்னையின் வாக்கியற்கு இனங்க அன்னையுடன் வாழும் பாக்கியம் பெற்ற அன்னையின் அன்புப் பிள்ளைகள் சிலரின் நினைவுக் குறிப்புகளின் தொகுப்பே “அன்பு மொழிகள்”.

அன்னையின் 150 ஆவது பிறந்த தின சிறப்பு வெளியீடாக 2002, டிசம்பர் 26 ஆம் திகதி சென்னை ஸ்ரீராமகிருஷ்ண மடத்தினரால் இந்நால் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. 1987ம் ஆண்டு வெளிவந்த “ஸ்ரீசாரதா தேவியாரின் அன்புமொழிகள்” என்ற நூலிலிருந்து முற்றிலும் புதிய மொழி பெயர்ப்பாக தற்போதைய நூல் வெளி வந்துள்ளது. அன்னையின் வாழ்க்கை வரலாற்றை தமிழில் தந்த சுவாமி ஆசதோஷானந்தரே இதையும் தமிழில் எழுதியுள்ளார்.

இலங்கை விலை : ரூ. 250.00

ப்ராஞ்சுண

குருர்ப்ரஹ்மா குருர்விஷ்ணு: குருர்தேவோ மஹேஸ்வர:
குருசாக்ஷாத் பரம் ப்ரஹ்ம தல்னம ஸ்ரீகுரவே நம:

ஓம் ஸ்தாபகாய ச தர்மஸ்ய ஸர்வ தர்ம ஸ்வரூபினே
அவதார வரிஷ்டாய ராமகிருஷ்ணாய தே நம:

ஐன்மீம் ஸாரதாம் தேவீம் ராமகிருஷ்ணம் ஜகத்குரும்
பாதபத்மே தயோ: சித்வா ப்ரணமாமி முஹார் முஹா:

நம: ஸ்ரீயதிராஜாய விவேகானந்த ஸ்விரயே
ஸத் சித் சுக ஸ்வரூபாய ஸ்வாமினே தாபஹாரினே

என்பே விற்காய் இறச்சி அறுத்திட்டு
பொன் போல் கணவில் பொரிய வறுப்பினும்
அன்போடு உருகி அகம் குழைவார்க்கு - அன்றி
என் பொன் மணியை ஸ்து ஒன்னாதே.

உள்ளத்தில் ஆழந்த அன்பு இன்றி உடலை எவ்வளவு தூரம் வருத்தி
வழிபட்டாலும் இறைவனை அடைய முடியாது.

- திருமந்திரம் -

இறைவனிடம் நாம் பூணும் அன்பின் ஆழத்தைப்
பொறுத்தே நாம் இறைவனை அடைகிறோம்.

-அன்னை ஸ்ரீசாரதா தேவியார் -

ராமகிருஷ்ண மிஷன் சமய பாடசாலை.

40, ராமகிருஷ்ண வீதி, கொழும்பு - 06.

அழுதம் 3

துளி 4

இந்த இதழில்

பக்கம்	தலைப்பு	எழுதியவர்
1	ஸ்ரீரத்தனை	
2	ஆசிரியர் உரை	
3	அவனி பெற்ற அளப்பெரும் அன்னை	சொலூபன், ஆண்டு 9
4	நாழும் பயில்வோம்	
6	தாய்மையின் சிகரம்	நிதானி, ஆண்டு 10
8	அன்னை சாரதாதேவி - திருக்குறளினுடே ஒரு பார்வை	
10	அன்னை சாரதா - அற்புதக் கலைக் கோயில்	
13	சிறுவர்களே! சிறுமிகளே!	துஷி, ஆண்டு 10
15	படக்கதை - காக்கும் தெய்வம்	
19	பாப்பா பாப்பா கதை கேளு! - பொருளின் மதிப்பு	சித்ரா, ஆண்டு 8
20	படித்துச் சுவைத்தலை	
23	நெஞ்சை நெஞ்சிழ வைக்கும் உண்ணை	
24	இராமகிருஷ்ண குடும்பம் - சுவாமி திரிதுணாதீதானந்தர்	
26	எறிலும் அன்னை	
28	செய்திகள்	
30	அன்னையின் ரத யாத்திரை	
31	சுவாமிஜியின் திருமுகம்.	
32	குறுக்கெழுத்துப் போட்டி	

* * * * *

இதழாசிரியர்களிடமிருந்து...

இவ்வாண்டின் இறுதித் துளியாக உங்கள் கைகளை அலங்கரிக்கும் இம்மலரானது, அன்னை ஸ்ரீசாரதாதேவியின் 150 ஆவது பிறந்த தின சிறப்பிதழாச மலர்கிறது.

இம்மலரானது, அன்னையின் அன்புக் கடலில் மூழ்கிக் களிக்கும் சின்னச் சிப்பிகள் சிந்திய முத்துக்களில் கோர்த்த மாலையாகின்றது.

இறைவனின் தெய்வீகத் தாய்மையை உலகிற்கு உணர்த்தி வந்த அன்னை ஸ்ரீசாரதாதேவியின் அளப்பெரும் அன்பினை அவர் குழந்தைகளாகிய மைக்கு எட்டிய வகையில் எடுத்தியம்ப அருள் புந்த அன்னையின் பாதாரவிந்தங்களில் இம்மலரைக் காணிக்கையாக்கி அவர் அன்புத்திறத்தை உணர்ந்தி அனைவரையும் அழைக்கின்றோம்.

அவன் பெற்ற அளப்பெழும் அன்னை

மாசில் மதியாய் மறையோன் மகளாய்
காசில் குடும்ப கற்காக் கணியாய்
தூாசில் தூய்மை துலங்கும் தூர்க்கை
அச்சில் அழகாய் அவனி அடைந்தாள்.

பகல்போல் ஒளியாள் பால்போல எளியாள்
அகத்தான் இறைவன் அகத்தாள் ஆனாள்
சிகப்பாள் பெற்ற சியாம சுந்தரி
பகட்டை ஒருநாள் பர்த்தா கேட்டார்.

துடுக்காய் இங்கே துள்ளிக் குதிக்க
அடுத்த காரியம் அமலன் வேண்டும்
கடுக்காய் போன்ற கமலக் கண்ணனைன
எடுத்துக் கொஞ்ச எனக்கு ஆசை.

சிரித்தார் பர்த்தா சியாமாவுக்கு
சிறிதோர் விளக்கம் சிரித்துரைத்தார்
சிரிய விளக்கம் சித்தரித்த
பெரிய கருத்து பெரிதோர் உண்மை.

சாரதா என்ன சாமான்ய பெண்ணா?
பாரதம் என்னும் பாரிய பூமியின்
சாரம் தெரிந்து சாதனை செய்ய
பாரதம் வந்து பிறந்த தாரகை.

சியாமா நீ கேள் சிற்றின் பத்தால்
தாயா காது தாயே எனவே
பயக்கப் படுவாள் பாரால் ஒருநாள்
செயற்கு அரிய சாரதை என்றார்.

தாயே சாணம் சரணம் அம்மா.

அனைவருக்கும் முக்தி அளிப்பதற்காகவே குருதேவர் இவ்வுலகில் பிறந்தார்.
பணக்காரன் ஏழை , படித்தவன் , பாரமன் அனைவருக்கும் முக்தி உண்டு.

நாழம் யயில்வை

சென்ற இதழில் நின்று செய்யும் ஆசனங்களில் திரிகோண ஆசனம் பரிவர்த்த திரிகோண ஆசனம் போன்ற ஆரம்ப நிலை ஆசனங்களையும் அதன் பலன்களையும் பார்த்தோம்.

இன்று உலகும் யோகாசனத்தின் தேவையை அறிந்ததன் காரணமாக தினசரி யோகாசனம் செய்வார் என்னிக்கை மிக வேகமாக அதிகரித்து வருகிறது. எங்கள் மெய்ஞானிகள் கண்டறிந்த அற்புத விடயங்களை விஞ்ஞானிகளும் நம்பத் தொடர்விட உள்ளனர். சரி நாம் ஆசனங்களின் கற்றையை தொடர்வோமா? இவ்விதழில் முதுகெலும்பு, முண்ணானை பலமடையச் செய்யும் ஆசனங்கள் பற்றி அறிவோம்.

அர்த்த சக்ராசனம் (அரைச்சக்ரா அமைப்பு)

- 1) உள்ளங்கைகளை இடுப்பில் வைத்து மெதுவாக மூச்சை வெளியே விடவும்.
- 2) மூச்சை உள்வாங்கிக் கொண்டு இடுப்பினைப் பின்புறமாக மெதுவாக வளைத்து தலையைத் தொங்கப் போடவும். இந்நிலையில் சாதாரண கவசத்தில் ஒரு நிமிடம் தொடரவும்.
- 3) 1 ஆவது நிலையை அடையவும்
- 4) கைகளை இடுப்பிலிருந்து எடுத்து சாதாரண நிலையை அடையவும்.

பலன் / நன்மைகள்

முதுகெலும்பு வளைவதால் முண்ணான் தொகுதி வளைகிறது. அதனால் மைய நூர்புத் தொகுதி தூண்டப்படுகிறது. மூளைக்கான இரத்த ஓட்டம் அதிகரிக்கும். முதுகெலும்பின் வளைந்து கொடுக்கும் தன்மையை அதிகரிக்க செய்யும்.

பாதவூஸ்தாசனம் (முன்னே குனியும் வடிவம்)

- 1) நேராக நிமிர்ந்து நிற்கவும். கால்கள் ஒன்றாய் இணைந்து இருக்கட்டும். கைகளைத் தரைக்கு இணையாக சமாந்தரமாக இருக்கத்தக்கதாக உயர்த்தவும்.
- 2) கைகளை மேல் நோக்கி உயர்த்தவும். மூச்சை நன்றாக உள் எடுக்கவும். உடலின் இடுப்புக்கு மேலான பகுதியை முன்னோக்கி

மந்திரம் உடலைத் தூய்மைப்படுத்துகிறது. இறைவனுடைய மந்திரத்தை உச்சரிப்பதால் மனிதன் தூய்மையடைகிறான்.

வளைக்கவும். கைகளைத் தலையோடு பொருந்தியவாறு கொண்டு செல்லவும். முச்சை வெளிவிடவும்.

3) சுவாசக் காற்றை வெளியே விட்டு உள்ளங்கை தரையில் பொருந்தும் வரை குனிந்து, நெற்றியானது முழங்காலைத் தொடும் வரை முதுகை வளைக்கவும். இவ்வமைப்பில் முழங்காலானது வளைவதைத் தவிர்த்துக் கொள்ளவும்.

பலன் / நன்மைகள்

அர்த்த சக்கராசனத்தின் அமைப்பிற்கு எதிர் ஆசனமாக இதை குறிப்பிடலாம். முதுகெலும்பை முன்னோக்கி வளைப்பதால் முதுகு வலியைப் போக்கும். தசைகளை உறுதியாக்கும். வயிற்றுப் பகுதி இவ்வாசனம் மூலம் பலன் பெறுவதால் ஈமிபாட்டுக் குறைபாடுகள் அகலும்.

பத்மாசனம்

1) வலது முழங்கால் மூட்டுக்களை வளைத்து வலது பாதத்தினை, இடது தொடை அடிவயிற்றில் சேரும் இடத்தில் வைத்துக் கொள்ளவும்.

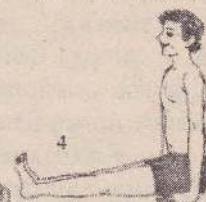
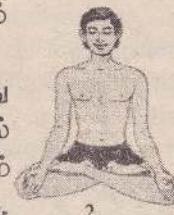
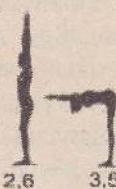
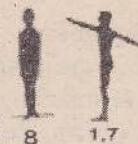
2) இதேபோல் இடதுகாலை வலது தொடை அடிவயிற்றில் சேரும் இடத்தில் வைக்கவும். இரண்டு குதிக்கால்களும் மேலே பார்த்தவாறு நிர்ந்து உட்காரவும்.

கைகள் தொடையின் மேல் இருக்கட்டும். கண்களை மூடித் தியானம் செய்யவும்.

பின் பழைய நிலைக்கு வரவும்.

பலன் / நன்மைகள்

தியானம் செய்ய உதவும் இந்த ஆசனம் பிரசித்தி பெற்றது. உள்ளுணர்வுத் தன்மையை உருவாக்குகிறது. நீண்ட நேரம் உட்கார உதவும்படி சௌகரியமாக இருக்கிறது. தொடைத் தசைகளின் கொழுப்பைக் குறைக்கிறது.

உண்ணுடைய சொல் செயல் ஆகியவற்றில் உண்மையானவனாக இரு. நீ பேறு பெற்றவன் என்பதை உண்வாய்.

தாய்மையின் சுரும்

இயற்கையை ஆராய்ந்து பார்த்தோமானால் ஒரு உண்மை வெளியாகும். ஓவ்வொரு பொருளும் தன்னைப் பக்குவப்படுத்திக் கொண்டே போகின்றது. பக்குவத்தின் உச்சியை அடைந்த பின்னர் உலகிற்குப் பயன்படுவதாக மாறியமைகிறது. மாத்தினின்று வருகின்ற மலர்களையும் கனிகளையும் இதற்குச் சான்றாகச் சொல்லலாம். மக்களும் அவரவர் அடைந்து வரும் பண்புக்கு ஏற்பாடு பிறருக்கு பயன்படுவோர் ஆகின்றனர். இதே போலவே பெண்மை எனும் தத்துவத்தில் திகழ்ந்து, தாய்மையில் பரிபக்குவம் அடைந்து, உலகம் முழுவதையும் தன் பரந்து தாய்மையினால் அனைத்துக் கொண்ட தெய்வீகத் தாய் ஆகின்றார் அன்னை.

ஒரு முறை மடத் தலைவர் ஒருவர் மடத்திலுள்ள சீட்டர்களைப் பற்றி அன்னையிடம் தவறாகப் பேசிய போது கோபமடைந்த அன்னையார், “நான் அவர்களின் தாய். என் குழந்தைகளின் உணவு, உடைத் தேவைகளைப் பற்றி என்னிடம் இழிவாகப் பேசாதே. என் குழந்தைகள் தங்க இடமில்லாமல் அலைவதைக் கண்டு என் மனம் மிகுந்த வேதனைப்பட்டது. அவர்களின் நன்மைக்காக குருதேவரிடம். கண்ணீர் விட்டு அழுது வேண்டியதன் பயனாக உருவானதே இந்த மடம்” என்று கூறினார். அன்னையார் தாமே கொடிய வறுமையின் பிழியில் வாடுகையில் தன் சீட்டர்களுக்காகச் செய்த இந்தப் பிரார்த்தனை மெச்சத்தக்கது.

தீமையான காரியங்களில் ஈடுபெடுவார்கள் உட்பட அன்னையிடம் பல வகையானோர் தீட்சை கேட்டு வருவது வழக்கம். அப்படி வருபவர்களில் சிலருக்குத் தீட்சையளித்தால் தான் என்றென்றாலும் விடுதலை பெற முடியாத அளவிற்குப் பாவச் சமைகளைச் சமக்க நேரிடும் என்று நன்கு அறிந்திருந்தும் அவர்கள் மீதுள்ள அளவற்ற பாசத்தால் தீட்சை வழங்கி விடுவாராம் அன்னை. இத்தோடு நின்றுவிடவில்லை அன்னையின் தாய்மையுள்ளம். இதற்கும் மேலாக “என் குழந்தைகள் தீய வழியில் செல்லும் போது நானே அதற்குப் பொறுப்பாளியாகின்றேன். இந்த உலகம் ஒரு துப்பக் கிணறாக உள்ளது. என் குழந்தைகள் பக்தியுடன் வாழ்ந்து, சாந்தி பெற வேண்டும். அவர்கள் மீண்டும் இந்த உலகில் வந்து கஷ்டப்பட்டாமல், தயவு செய்து அவர்களைக் காப்பாற்றுங்கள்” என்று எத்தனையோ இரவுகள் தாங்காது விழித்திருந்து பிரார்த்திப்பாராம் அன்னை. என்னே அன்னையின் கருணை! இதை எண்ணும் போது புல்லித்துப் போகின்றதல்லவா?

இறைவனிடம் நாம் புனும் அன்பின் ஆழத்தைப் பொறுத்தே நாம் இறைவனை அறிகிறோம்.

அன்னை ஒரு முறை சீடர்களிடம், “நாரேன் இப்போது உயிருடன் இருந்திருந்தால், ஆங்கில அரசு அவனைச் சும்மா விட்டிருக்குமா? அவனைச் சிறையில் போட்டிருப்பார்கள் அல்லவா. என்னால் அதைப் பார்த்துக் கொண்டு ஒரு நாளும் இருக்க முடியாது” என்று கூறினாராம். சிறிது நேரத்தின் பின், “ஆங்கில ஆட்சியாளர்களான வெள்ளையர்களும் என் குழந்தைகள் தானேயப்பா” என்றாராம். அந்த மேலான தாய்மையின் பார்வையில் மேலான துறவியும், பாவியும் ஒன்றாகத் தெரிந்தது பிரசிக்க வைக்கிறது.

அன்னையிடம் “அம்மா” என்றமூழ்த்துச் சரணமடைபவர்கள் கூட்டப் நாளுக்கு நாள் அதிகமாகிக் கொண்டே போயிற்று. அதில் பலருக்கு வங்காள மொழி தெரியாது. ஆனால் அன்னையின் அன்பைப் புரிந்து கொள்வதில் அவர்களுக்கு எந்தக் கஷ்டமும் ஏற்படவில்லை. தாயிற்கும் குழந்தைக்கும் இடையே மொழி மூலமான பகட்டான முறையில்தான் உணர்ச்சிகள் பரிமாற்றப்பட வேண்டுமா? அன்னையின் பேரன்பிற்குப்படும் போது அதை உணர்ந்து கொள்ள இதயம் இருந்தால் போதாதா? உணர்வுகளின் ஆட்சிக்குட்பட்ட அந்த உன்னதமான சபையில் மொழிகள் ஊழையானதொன்றும் அதிசயமல்லவே!

“மகனே! கவலைப்படாதே! என் உடல் மறைந்து போனாலும் கூட உன் னுடைய முழுப் பொறுப்பையும் நானே ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறேன். உனக்குச் சாந்தி கிடைக்காமல் நான் விடுதலை பெறப் போவதில்லை”. இது அன்னையார் தன் சீடர்களுக்குக் கூறிடும் அபய வாக்காகும். இப்படிக் கூட ஒரு குரு, தாய் இருக்க முடியுமா? தன் மொத்த வாழ்க் கையையும் சீடர்களின் நன்மைக் காக அர்ப்பணித்துவரல்லவா அன்னன்!

இவ்வலகிற்கு மக்கள் வந்து போகும் இந்த முடிவுற்ற ஊர்வலத்தில் அன்னை விளங்கக் காரணம் என்ன? சாதாரண குடும்பத்தில்... அல்ல, அல்ல அதைவிடப் படுமோசமான குழந்தை நிலவிய குடும்பத்தில் பிறந்த அன்னை, பாரிலுள்ள பண்டிதார், பார்மர் என்று அனைவராலும் ‘அம்மா’, ‘அம்மா’ என்று தேடிச் செல்லும் தேவியாக விளங்கக் காரணம் என்ன? எட்டுக் கல்வியில்லாத அன்னை ஏராளமானோரால் ஏற்றி வைத்து வணங்கப்படக் காரணம் என்ன? அன்னையின் அளவற்ற தாய்மையே அதற்குக் காரணம். இத்தகைய மகத்தான தாயன்பிற்கு முன்னே கர்வம், அகங்காரம், ஆணவம், மமதை, பேதமை எல்லாம் காணாமற் போய், இந்த உலகமே அவர் முன் மண்டியிட்டது என்பது மறுக்க முடியாத உண்மை. இவ்வளவு என், அந்த இறைவனே இறங்கி வந்தாலும் கூட இந்தத் தாய்மைக்கு முன்னால் தலைவணங்கித்தானே ஆகவேண்டும்!

இறைவனை அடைவதற்கு இதயம் கணிந்த
உண்மையான பக்தி ஒன்றே தேவை.

அன்னை சாரதாகுவீ - திருக்குறள்னுடை ஒரு பார்வை

இன்னாது இரக்கப் படுதல் இரந்தவர்
இன்முகம் காணும் அளவு

பொருள்: இரப்பவர் தாம் விரும்பிய பொருளை பெற்று மகிழ்வதைக் காணும் வரை கொடுப்பவர்க்கும் துண்பமாகத்தான் இருக்கும்

ஓருமுறை தாழ்க்குலப் பெண்ணொருத்தி பசிக் கொடுமையில் ராமச்சந்திரர் வீட்டுக்குள் பிரவேசித்து மாட்டுத் தொட்டியிலிருந்த முரட்டு தவிட்டை தோண்டி எடுத்து அவசரம் அவசரமாக விழுங்கினாள். “கிச்சடியிருக்குதம் மா ! தவிட்டை தின்னாதே!” என்று அன்னை கூறியது கூட, நாலு பிடி தவிடு உள்ளே போனபிறகுதான் அவளுக்கு விளங்கியது. அவ்வளவு பசி. உடனே இவை போட்டு கொதிக்கக் கொதிக்கக் கிச்சடியை கொண்டு வந்து அப்பெண்ணுக்குப் பரிமாறினாள் அம்மா. அவளது பசியையும் புரிந்து கொண்டு விசிரி கொண்டு வந்து ஆவி பறக்கும் கிச்சடியை விசிரினாள். இவ்வாறு அப்பெண்ணின் பசிக் கொடுமையைப் பக்குவமாகப் போக்கி, அவளைத் திருப்தியடையச் செய்த போதே அன்னையும் திருப்தியற்றாள். பாருங்கள் ! யாரோ ஒருந்தி , பெயர் கூடத் தெரியாது. அவளாக பசி என்று கூறாத போதும் அவள் தேவையறிந்து இப்படி விசிரி , விருந்துபசாரம் செய்யும் அன்னையின் செயலே இக்குறளின் பொருளை தெள்ளத் தெளிவாகக் காட்டுகிறது.

வசைழிய வாழ்வரே வாழ்வார், இசையொழிய
வாழ்வாரே வாழ தவர்

பொருள்: தம்மிடம் பழியண்டாகாமல் வாழ்பவரே, உயிர் வாழ்பவராவார். புகழின்றி வாழ்பவர் உயிர் வாழ்பவராகார்.

ஓருமுறை அன்னையிடம் கோலாப்மா “அம்மா நேற்று இங்கு வந்த மனமோகனின் தாய் என்னிடம் ‘குருதேவரோ முற்றும் துறந்த துறவியாக இருக்கிறார். ஆனால் அன்னையோ கம்மல், வளையல் என்று எல்லா நகைகளையும் அணிந்து அலங்கார தேவியாக இருக்கிறாள். இது பார்ப்பதற்கு நன்றாகவா இருக்கிறது’ என்று கூறினாள்” என்றாள். அப்போது அன்னை அதற்கு எதுவும் சொல்லவில்லை. அமைதியாக அமர்ந்திருந்தார். மறுநாள் யோகின்மா அன்னையைக் காணச் சென்ற போது அவர் உருவும் மாறிப்போய் இருந்தது. கைகளில் அணிந்திருந்த இரண்டு

தூய்மையான மனம் உடையவர்கள் அனைத்தையுமே
தூய்மையாகவே காண்கிறார்கள்.

வளையல்கள் தவிர எல்லா நகைகளும் கழற்றப்பட்டிருந்தன. யோகின்மாவுக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை. அவர் எவ்வளவோ வற்புறுத்திய பின்னர்தான் கம்மலையும் வேறு ஓரிரு நகைகளையும் அன்னை அணிந்தார். ஆயினும் அதன்பிரிகு ஆபரணங்கள் அனைத்தையும் மொத்தமாக அன்னை அணியவேபில்லை.

இங்கு குறிப்பிட்டுள்ளவாறு தன்மீது எவ்வித தவறுமில்லையெனினும் பிறின் பழிச் சொல்லுக்கு ஆளாக விரும்பாத அன்னை தன் நடவடிக்கைகளை மாற்றியமைத்துள்ளார்.

தெய்வந் தொழுான்: கொழுநன் தொழுதமுவாள்
பெய்யினப் பெய்யும் மழை

பொருள்: பிற தெய்வத்தை வணங்காதவளினினும் தன் கணவனையே தெய்வமாக வணங்கி நிற்கும் பென் ‘பெய்’ என்றால் மழையும் பெய்யும்.

ஒருமுறை ஜெயராம்பாடியிலும் அதன் கற்றுப்பறங்களிலும் தொடர்ந்த மழையின்மையால் பஞ்சம் ஏற்பட்டது. ஊர் மக்கள் ஒன்று தீரண்டு அன்னையிடம் சென்று “அம்மா இந்த வருடமும் மழை பெய்யவில்லை என்றால் எல்லோருமே செத்து மடிய வேண்டியதுதான்” என்று கூறினார். அவர்கள் துயர் கண்டு உருகி அவர்களுடன் வயலுக்கு சென்றார் அம்மா. வறண்டு கிடந்த நிலங்களைப் பார்த்த போது அவரால் கண்ணீரைக் கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை. கைகூப்பிக் கொண்டு மிகுந்த பணிவுடன், “எம்பெருமானே, இதென்ன கொடுமை! பஞ்சத்தால் அனைவரும் மடிய வேண்டியதுதானா!” என்று மனமுருகிப் பிரார்த்தித்தார். அன்றிரவே மழை கொட்டோ கொட்டென்று கொட்டியது.

தன் வாழ்நாள் முழுவதும் ஸ்ரீராமகிருஷ்ணரையே தமது குருவாகவும் தெய்வமாகவும் பார்த்த நம் அன்னை “பெய்” என்றால் மட்டுமல்ல, “நில்” என்றாலும் மழை பெய்யாது நின்றது. ஒருமுறை காமார்புகூரில் வாழ்ந்த தூறவியாருவரின் குடிசையும் உடைமைகளும் காலி கும்பல் ஒன்றினால் நாசம் செய்யப்பட்டது. இதனால் அவர் காமார்புகூரை விட்டுப் போக விழைந்தார். இதனைக் கேள்வியற்ற அன்னை அந்த சாதுவுக்கு எப்படியாவது உதவ எண்ணினார். தமக்கு ஆதரவான சிலருடன் அங்கே சென்று சாதுவுக்காக ஒரு குடிசை கட்டத் தொடங்கினார். அப்போது வானம் இருட்டிக் கொண்டு வந்தது. பெருமழை கொட்டும் போல் தோன்றியது. அன்னை கைகளைக் கூப்பிக் கொண்டு “இறைவா பொறுக்க வேண்டும். ஓலை வேய்ந்து முடிந்ததும் உங்கள் திருவுள்ளாம் போல் மழை கொட்ட்டும்” என்று பிரார்த்தித்தார். அவ்வாறே கூரை வேலை முடிந்த பின்னரே மழை பெய்தது.

அனைத்தும் மனத்தில் தான் இருக்கிறது. தூய்மை,
தூய்மையின்மை இரண்டும் மனத்தில்தான் உள்ளது.

அன்னை சாரதா - அங்புசுக் கலைக்கோயில்

தாய் தந்தையர் மனம் மகிழ்ந்த தவக் குழந்தை பாரத நாட்டில் கண்ணன் விரும்பிய மார்கழி மாதத்தில் 1853 ஆம் வருடம் 22 ஆம் நாளிலே இறைபக்தி மிக்க இராமச்சந்திர முகர்ஜிக்கும் சியாமசந்தரிக்கும் “டாகுர்மணி” எனும் பெண் குழந்தை பிறந்தது. வளரும் காலத்தில் “சாரதா” என அழைக்கப்பட்ட இக்குழந்தை அன்பால் தவத்தால் பணியால் தன் பெயருக்குப் பெருமை சேர்த்தாள். தாய்க்கு சமையலில் உதவுதல், வயலுக்கும் கோவிலுக்கும் சென்றால் பாட்டுப் பாடுதல், தையல், நூல் நூற்றல் என நடைமுறைக் கல்வியே சாரதையின் நாளாந்த வாழ்வை மெருகு படுத்தி ஒரு கலைக் கோயிலாக்கியது!

பக்குவம் நிரம்பிய பருவ மாது!

இறைவனால் நிச்சயிக்கப்பட்ட ஆன்மீக உறவாக, ஸ்ரீராமகிருஷ்ணருக்கும் சாரதாதேவிக்கும் திருமணம் இனிடே நடந்தேறியது. ஸ்ரீராமகிருஷ்ணர், தான் திருமணமாவர் என்பதைக் கூட மறந்து பரம்பராஞ்சனை ஒன்றாகும் முயற்சியில் முழுதாகத் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொண்டார். தனது கணவரின் தேவையை அறிந்து, அவரின் ஆன்மீக வாழ்வுக்கு உறுதுணையாக இருந்து பணிவிடை புரியப் பக்குவமானது சாரதையின் உள்ளம் இப்புனித வாழ்வு சாரதாதேவியின் கலைக் கோயிலான வாழ்க்கையில் அவரைப் பக்குவப்படுத்தப்பட்ட நியீகாக மாற்றியது.

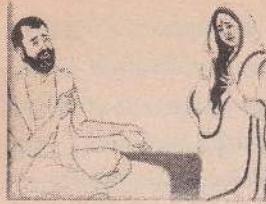

இனிமையான இல்லறந் துணைவி!

சாரதாதேவியின் அன்பான ஆன்மீக உணர்வுடன் செய்யப்பட்ட பணிவிடைகள் ஸ்ரீராமகிருஷ்ணரின் தவ வாழ்க்கைக்குப் பெருமை கூறும் செயலானது. சத்தியத்தின் உருவான ஸ்ரீராமகிருஷ்ணர் சாரதைக்கு இவ்வுகை வாழ்வின் துண்பங்களை ஏற்கும் மனப்பக்குவத்தையும், எந்தப் பேதமுயின்றி அணைவருடனும் அன்பாகப் பழகும் இன்பத்தையும் கற்றுத் தந்தார். கிராமத்திலே பிறந்தவாகத் தனது குடும்பமே உலகமாக இருந்த சாரதாதேவிக்கு இல்லறவாழ்வின் நடைமுறைப் பயிற்சி புதிய விஷயங்களும்,

நல்லார் இணக்கத்தை வளர்த்துக்கொள் நல்லவனாக இருக்க முயற்சி செய். காலக் கிரமத்தில் நீ வெற்றி பெறுவாய்.

நல்லார்வத்துடன் செய்யக் கூடியதாகவும் அமைந்தது. வீட்டில் ஒரு பெண் செய்யும் ஒவ்வொரு வேலைக்கும் உள்ளார்ந்த ஆன்மீகப் பொருள் உண்டு என்பதை உணர்ந்து தனது இல்லற வாழ்வை இனிமையான ஆன்மீகச் சோலையாக மாற்றினார். சாரதாதேவியின் இல்லற வாழ்வு, அவரது வாழ்க்கை என்ற கலைக்கோயிலுக்கு திருவிளக்கானது!

தாய்மையான சிவத்யை!

ஸ்ரீராமகிருஷ்ணர் சாரதாதேவிக்கு இல்லறப் பணிகளைக் கற்பித்ததுடன், ஆன்மீகச் சாதனைகளையும் பழக்கினார். அனுபவம் பெறுவதற்கு உலகியல், ஆன்மீகவியல் என்ற எல்லைகள் கிடையாது என்பதை தன் வாழ்விலேயே கண்டுணர்ந்த சாரதை தன்னுள்ளே இருக்கும் ஆன்மீக உணர்வைத் தூண்டி குருதேவருடன் இணைந்து ஆன்மீகப் பயிற்சிகளில் இறங்கினார். தனது கணவரே குருவாக நின்று வழி காட்ட தியானம், ஜெபம் செய்தல் என ஸ்ரீராமகிருஷ்ணரின் முதற் சிவத்யையாக பரிணமித்தார். இல்லற உறவும் ஆன்மீக உறவும் கலந்த திருவிளக்குக்கு நெய் ஊற்றினாற் போல் மலர்ந்தது!

துறவிகளுக்கு அன்னை

இல்லறம், துறவறம் இரண்டையும் ஒருங்கே சிறப்புறப் பெற்று இனிமையடைந்த சாரதா தேவிக்கு “குழந்தை இல்லையே” என்ற குறையும் இல்லாது போனது. குருதேவரிடம் நாடிவரும் அனைவரையும் தன் குழந்தைகளாகக் கருதி, அமுதாட்டுவதுடன் அன்பையும் ஊட்டி மகிழ்ந்தார்! சாரதாதேவியின் இந்தத் தாய்ன்பு சந்தோசம், திருவிளக்கிலே ஒளியை ஏற்றி வைத்துப் பிரகாசிக்கத் தொடங்கியது!

சங்கத்தின் தலைவி!

ஸ்ரீராமகிருஷ்ணரின் சமாதிக்கு பின்பு அவரிடம் சர்ஜனடைந்த சீடர்களை, சிதறவிடாது, ஒன்றினைத்து, அப்புனிதர்களின் பணி நாட்டு

பெற்ற தாய்க்குச் சேவை செய்ய அனைவரும் கடமைப்பட்டவர்கள். அன்னைக்குச் சேவை செய்வதே உங்கள் முதற் கடமை என்பதனை அறிந்து கொள்.

மக்களுக்குத் தேவையினின் இந்நவீன யுகத்திலும் ஸ்திரமான ஸ்தாபன அமைப்பைச் சுடிக் காட்டக் கூடிய ஒரு சங்கம் அமைய வேண்டுமென உணர்ந்தார். கிராம மக்களின் கல்வி நல மேம்பாடு, நவீன யுகக் கல்வி கற்ற நற்துறவிகளின் ஆண்மீகப் பணி, துறவிகளாகும் இளைஞர்களுக்கு சிறந்த ஆண்மீகப் பயிற்சி வழங்கல் எனத் தனிமனித வளர்ச்சியிலும், சமுதாய வளர்ச்சியிலும் முக்கிய பங்கினை வகிக்கும் ராமகிருஷ்ண சங்கம், அன்னை சாரதையின் பெரும் விருப்பத்திற்கு இணங்க குருதேவரின் திருவருளால், தோற்றம் பெற்றது. இச்சங்கத்தின் தலைவியாகவும், குருவாகவும் இருந்து வழிகாட்டி அன்பும் துறவும் பக்தியும் உறுதியும் நிறைந்த இன்று உலகின் மூலை முடுக்கொங்கும் முன்னின்று பணியாற்றும் சேவை ஸ்தாபனமாக மலரவும் செய்த பெருமை சாரதாதேவிக்கே உரியது! துறவியர் திருக்கூட்டத்திற்கு வழிகாட்டும் அன்னையாக உயர்ந்து, பெண்ணைமக்கும் பெருமை சேர்த்து பிரகாசித்தார் சாரதாதேவி .

ஜகம் போற்றும் ஜகன்மாதா

பிரகாலத்தில், சங்கத்தை நாடி வந்த தன்னிடம் சரணடைந்த அனைத்து பக்தர்கள், எளியோர், தீயோர், குற்றவாளிகள் என எல்லோர் மீதும் அவருடைய கருணை பெருக்கொடுத்து ஓடிற்ற. சாதி, மத, நாடு, மொழி என்ற வேறுபாடுகளின்றி அனைவரிடத்தும் அன்பைப் பொழிந்து தன் தாய்மையை முழுமையாக வெளிப்படுத்தினார். மொத்தத்தில் “தாய்மை” என்ற சொல்லுக்கு இழப்புக்களோ உலக பாசப் பிரிவுகளோ இல்லாத, பினைப்புக்கும் மேலான, உலக மக்கள் எல்லோரும் பெருமையைக் கூட்டி தூய அன்னையாக அம்மா” என்றழைக்கும் மு மு தை மயான தூயர்ந்து விட்டார்! அன்னை சாரதாவை தொயன்பின் வெளிப்பாடு கலைக் கோயிலிலே அவரது வாழ்க்கைக் கெதியில் அன்னை சாரதா தேவியின் தெய்வமாக்கி விட்டது! அன்னை சாரதா தேவியின் 150 ஆவது பிறந்த நாளிலே அத்தீபச் சுட்டை எம் உள்ளங்களிலே சுட்டவிட்டு அவரது திருப்பாதங்களில் என்றென்றும் அவரது அன்புக் குழந்தைகளாக வாழ்வோம்.

குழந்தைகள் பெற்றோரைப் புகலிடமாகக் கருதுவதைப் போல குருதேவரை உன் புகலிடமாகக் கிடார்.

சிறுவர்களே, சிறுமகளே!

நீங்கள் எவ்வாறு அன்பு செலுத்த வேண்டும் என்பதைச் சாரதாம்மா எவ்வளவு அற்புதமாகச் சொல்லியிருக்கிறார் தெரியுமா? குழந்தைகளே, மற்றவர்கள் நுழ்மிடம் அன்பு செலுத்தினாலும் சிரி, செலுத்தாவிட்டாலும் சிரி, அவர்களிடம் சமமான அன்பு செலுத்துவதே நுழ் கடமையாகும். அன்பே வடிவான சாரதாவை நேசிக்கிறோம் என்பதை, நமது வாழ்க்கையில் இவ்வாறு பிறரை நேசிப்பதன் மூலம் வெளிப்படுத்தி, அவரின் அருளைப் பெறுவோம் அன்பைப் பொழிவோம்

உலகிற்கு இறைவனின் தாய்மை அன்பைக் காட்டுவதற்காகவே அவதரித்த அன்னை சாரதா தேவியின் அபய வார்த்தைகளைக் கேட்போம். “என் குழந்தை சேந்திலோ சகதியிலோ விழுந்து விட்டதென்றால் அதைக் கழுவி மடி மீது அமர்த்திக் கொள்வது என் கடமையல்லவா?” என்ற அன்னையின் இந்த வாக்கு நமக்கும் அன்னையின் மடியில் இடம் இருக்கின்றது என்ற ஆறுதலையும் அமைதியையும் அளிக்கின்றது.

- குருதேவர் மறைந்து சில நாட்களுக்குப் பின் ஒருநாள் குருதேவின் அன்னைன் மகனான சிவராமுடன் அன்னை காமார்புகூரிலிருந்து ஜெயராம்பாட்க்குச் சென்று கொண்டிருந்தார். அன்னை முன்னால் நடக்க, சிறுவனான சிவராம் பொருட்களுடன் அன்னையின் பின்னால் நடந்து சென்றான். ஜெயராம்பாடியை அடைய இன்னும் சிறிது தாரம் இருந்தது. அப்போது திடீரென சிவராம் நின்றான். இதைக் கவனித்த அன்னை தொடர்ந்து வருமாறு அவனிடம் சூறிவிட்டு நடக்கத் தொடங்கினார். சிவராம் - சித்தி, எனக்கு ஓர் உண்மை தெரிய வேண்டும். அதை நீ சொன்னால்தான் நான் உண்ணுடன் வருவேன்.

அன்னை - என்ன அது?

சிவராம் - உண்மையில் நீ யார்?

அன்னை - நான் வேறு யார்? நான் உன் சித்தி.

சிவராம் - அப்படியானால் நீ போகலாம். ஏறக்குறைய ஜெயராம்பாடியை நெருங்கிவிட்டோம் இனி மேலும் நான் வாத் தேவையில்லை.

அன்னை - இதென்ன முட்டாள்த்தனம்! நான் யாரென்று நீ நினைக்கின்றாய்? நான் ஒரு சாதாரண மனித ஜீவன். உன் சித்தி.

சிவராம் - மிகவும் நல்லது. அதுதான் நீ போகலாம் என்று சொல்லிவிட்டேனே!

நற்கருமங்கள் எல்லாவற்றிலும் வெற்றி பெறுவதற்கு விடாப்பிடியும் விடாமுயற்சியும் அவசியமாகும்.

இவ்வாறு கூறிவிட்டு அவன் அங்கேயே நின்று விட்டான். அவனது உறுதியைக் கண்ட அன்னை, “என்னைக் காளி என்று சிலர் கூறின்றனர்” என்று கூறினார்.

சிவராம் - உண்மையிலேயே நீ காளியா?

அன்னை - ஆம்

இவ்வரையாடவின் மூலம் அன்னை காளியே சாரதா ரூபம் தாங்கி இவ்வுலகில் அவதிரித்தார் என்பது தெளிவாகின்றது.

இதே போல் ஒருநாள், கமார்புகூரில் ஒருமுறை அன்னையைக் காண வைகுந்தர் என்பவர் வந்திருந்தார். அவர் விடைபெற்றுப் புறப்படும் போது அன்னை தம்மை மறந்தவராக அவரிடம், “வைகுந்தா உனக்கு ஏதாவது துன்பம் வருமானால் என்னை நினைத்துக் கொள்” என்றார். மறுகண்மே சுதாகரித்துக் கொண்டு, “குருதேவரை நினைத்துக் கொள்” என்று கூறினார். அங்கிருந்த லட்சமிதேவி உடனே, “அன்னையின் வாயிலிருந்து எது முதலில் வந்ததோ, அதுவே உண்மை. எனவே அவரையே எப்போதும் அழையுங்கள்” என்றார். அன்னை மறுப்பு எதுவும் சொல்லாமல் அதனை ஏற்று கொண்டார்.

மற்றுமொரு சந்தர்ப்பத்தில் இதே போல் அன்னை தானே பூசை ஏற்கும் தெய்வம் என்பதைத் தவறுதலாகச் சொல்லிவிடுகின்றார். அப்போது அன்னை தட்டினேஸ்வரத் தில் இருந்தார். ஒரு முறை ஸ்ரீராமகிருஷ்ணனின் பக்கதயான யோகின்மாவிடம், “யோகின் இன்று உனது பூசையில் உலர்ந்த வில்வ இலைகளை உபயோகித்தாயா?” என்று கேட்டார். அதற்கு அவர் “ஆம்” என்றதும் “காலையில் நான் தியானத்தில் அமர்ந்திருந்த போது நீ உலர்ந்த வில்வ இலைகளை என்..” என்று துவங்கியவர், “என் மீது இடுவதைக் கண்டேன்” என்று முழுமையாகச் சொல்லி முடிக்காமல் அப்படியே நிறுத்திவிட்டார்.

இவற்றிலிருந்து எமக்கு என்ன விளங்குகின்றது? அன்னை சாரதாதேவியார், தெய்வீகத் தாய்மையினை விளக்கத் தரனி வந்த தெய்வமே, இறை அம்சமே என்பது தெளிவாகின்றது.

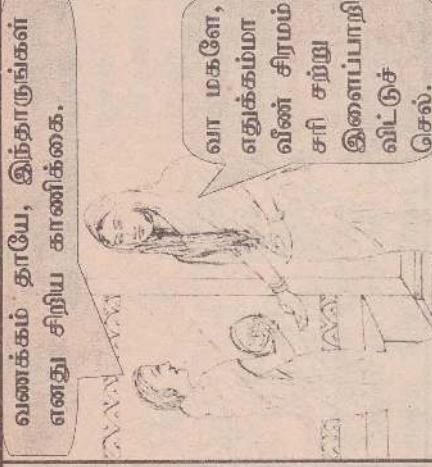
அவர் வழியில் நாழும் செல்ல முயற்சிப்போம். உயர்வினைப் பெறுவோம்.

எவன் ஒருவன் கடவுளை மட்டுமே நேசிக்கிறானோ அவனே பாக்கியவான். இறைவனிடம் அன்பு செலுத்துவதால் துண்பமே இல்லை.

கரச்சும் விதய்வம்

1 உத்போதனில்
அன்னை சாரதா
தங்கியிருந்த
போது ஒரு
பக்கதை
வருகிறார்.

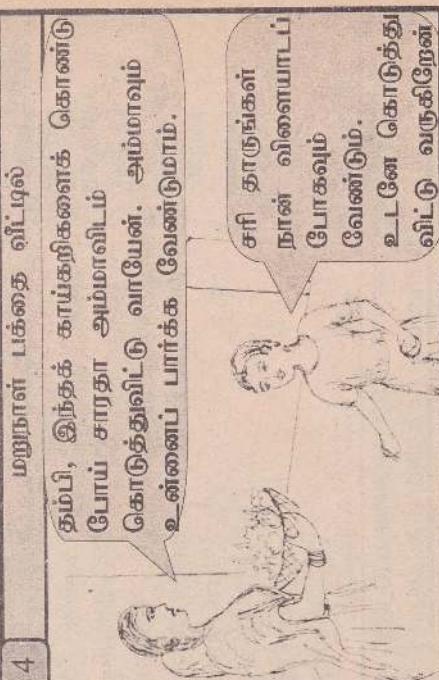

2 வணக்கம் தானே, இந்தாஞ்கள்
எனது சிறிய காணிக்கை.

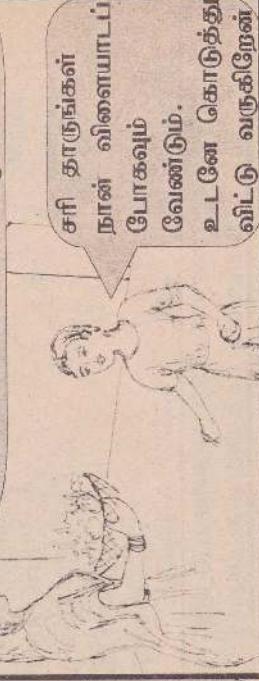
வா மகனே,
ஏதுக்கம்மா
வீண் சிரும்,
சி சந்து
இனோப்பாறி
விட்டுச் சேல்.

சிறுவர்கள்
அப்படித்தானே
கிருப்பார்கள். சிறு
வயதிலேயே நல்ல
யாக்கங்களை
மேல்தொழியாகக்
கற்றுக் கொடுக்க
வேண்டும்.
நானைக்கு
அவ்வை இங்கு
அனுப்பி வை.

3 மழுநாள் பக்கதை விட்டில்
தமிபி, இந்தக் காய்க்கிளைக் கொண்டு
போய் சாரதா அம்மாவிடம்
கோடுத்துவிடு வாயேன். அம்மாவும்
உண்ணைப் பார்க்க வேண்டுமா.

சரி தாருங்கள்
நான் விழையாடப்
போகவும்
வேண்டும்.
உடனே கொடுத்து
விட்டு வருகிறேன்

5 உத்போதன் வந்த சிறுவன் அம்மாலை வணங்கி

6 அம்மா அவனுக்குச் சுவையான இனப்புக்களைப் பிரசாதமாகக் கொடுத்தார்

வணக்கம்
சாரதாம்மா,
இந்தாநுங்கள்
அம்மா
கொடுத்து
விட்டன.

வா மகனே,
நல்ல
பையன்
அம்மா
சொன்னதும்
வந்து
விட்டாலே,
இரு
பிரசாதம்
தஞ்சியேன்.

மகனே,
அம்மா
சொங்பி நட-
உ ணக்கு
எதிலும்
வேற்றிதான்..
சி அம்மா
நன் போய்
வஞ்சியேன்.

7 சாரதாம்மாவிடம்
வந்து
போனாலும்
அவனுடைய
தாடுக்குத்தனம்
குறையவில்லை.
ஒருமுறை
அவ்விருந்து
வந்த
மந்திரவாதியிடம்
விளையாட்டாக.

8 சிறுவன் மேலும் தாடுக்காக
வங்களுமா...
யாருக்குப்
புச்சாளங்கி
காப்பிரிக்கள்
உங்க
வந்திரும்
நீணங்கச் சா
எல்லாம்
எதுவும்
செய்வேன்.
எடுப்பாது.

அடை
போடப்பயிலே.
என்னிட மே
சவால்
விடுகிறாயா?
நானை
விடுவதற்குள்
பார்
என் துணைய
சுக்கியால்
உன் கடைத்தை
ழுடுக்கிழேன்.

9 கோத்தன்
கிளம்பிய
மந்திரவாதி
அருகிலுள்ள
குளத்தில்
குழுத்தளவு
நில நினை
பயங்கரமாக
மந்திரங்களை
உச்சாக்கத்
தொடங்கினான்

இம் முறை கலை
க்கொம் சாமுண்டே...

10

அதே நேரம்
வீடு திரும்பிய
சிறுவன் இருவு
படுக்கச்
சென்ற
சிறுவனுக்குச்
சந்தூப பயிர்
வந்தது.

சௌய்காட்டியது விபரிதமாகப்
போய்விடுமோ? உன்னையில்
அவன் சோன்ன யாதிரி ஏதாவது
நடந்துவிடுமோ? இல்லை அப்படி
எதுவும் நடக்காது.

11

விழநாள் எதுவும்
நடக்காதது
நன்றீ சிறுவன்
நிம்மதி
அடைந்தான்.
வழகம் போல்
சாரதாம்மானைப்
பார்க்கக்
கிளம்பினான்.
வழியில் அந்த
நந்திரவாதி
வந்தான்.

என்ன ஏதோ
வெநுட்டீர்களோ
எனக்கு ஒன்றும்
ஆகவில்லையே.

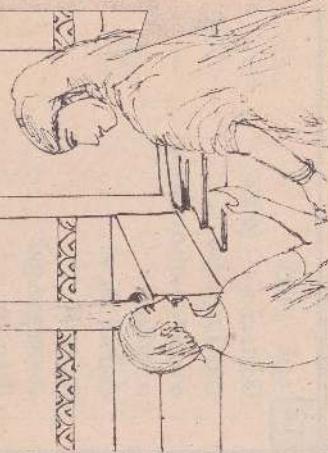
12

அம் தம்பி
கேப்பத்தில் நான்
பயங்கரமான
சக்திகளையெல்லாம்
உன்மேல்
ஏவிலிட்டேன்.
ஆனால்
அவெந்துக்கும்
மேலான
சக்தியோன்று
உன்னைக் காத்து
வருகிறது.

13) யந்திரவாதி சோங்கனைத் துக்டு வியந்தவாறு உத்போதன் வழங்குவதால் அங்கே சாரதாம்யா அவனுக்காக வாசலில் காத்திருக்கின்றனர்? உங்கள் கணக்கெல்லாம் வேறு சிவந்திருக்கின்றனவே.

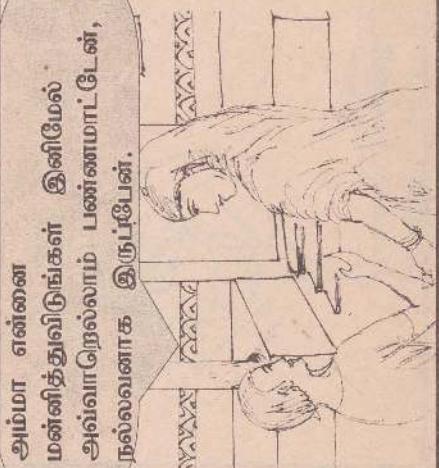

14) சாரதாம்யா சந்திர கடுமையான குரலில்...

மகனே, என் அம்மந்திரவாதி கோபபடும்படி நாந்து கொண்டாய். உனக்கேதும் தீமை வாக் கூடாதே என இரவு முழுவதும் இரைவகைப் பிரார்த்தித் தயிரிருந்தேன்

அதைக் கைத்து வியந்து நன்மைகளைக் காத்த மைவான சக்தி சொரதாம்யாவே என நெகிழ்ந்த சிறுவன் அன்னவனையப் பிணிந்தான்.

15) அம்மா என்னை மன்னித்துவிடுங்கள் இனிமேல் அவ்வாறேல்லாம் பண்ணமாட்டேன், நெல்வளைகள் இருப்போன.

தன்பந்கள் வரும் பேரது உனக்கு ஒரு அம்ம இருக்கிறார் என நினைத்துக் கொன்று.

மகனே, என் அம்மந்திரவாதி கோபபடும்படி நாந்து கொண்டாய். உனக்கேதும் தீமை வாக் கூடாதே என இரவு முழுவதும் இரைவகைப் பிரார்த்தித் தயிரிருந்தேன்

கோண்டாய். உனக்கேதும் தீமை வாக் கூடாதே என இரவு முழுவதும் இரைவகைப் பிரார்த்தித் தயிரிருந்தேன்

பார்ப்பிய பரப்பிய குதை கேளு!

பொருளின் மதிப்பு

அன்னை சாரதாதேவியின் அற்புத வாழ்வு எமக்கு வாழ்க்கைக்குதலும் அரிய பல விஷயங்களைக் கற்றுத் தருகின்றது.

இரு முறை சாரதாதேவியின் சீடர் ஒருவர் கிச்சடியை வெளியே கொட்டிவிடச் சென்றார். உடனே அன்னை தடுத்து “எங்கே கொண்டு போகிறாய்?” என்று கேட்க, சீடரும் வெளியே கொட்டப் போவதாகக் கூறினார். அதைக் கேட்ட அன்னை அச்சீட்டாத் தடுத்து அதனைத் தாழே வாங்கிக் கொண்டார். சிறிது நேரத்திற்குப் பின் பசியால் வாடும் ஒரு பிச்சைக்காரியைக் கண்டு பிடித்து அவளுக்கு அதைக் கொடுத்தார். கவையாக இருந்த கிச்சடியைக் கண்டதும் அந்த ஏழைப்பெண் மிகுந்த மகிழ்ச்சியோடு உண்டாள்.

பொருளை வீணாக்குவதைப் பற்றி அன்னை தன் சீடிடம் சொல்லும் போது, “மகனே உலகத்தில் உள்ள ஒவ்வொரு பொருளுக்கும் ஓர் உபயோகம் இருக்கின்றது. மக்களுக்குப் பயன்படுவதை ஆடு மாட்டிற்குப் போடாதே. ஆடு மாட்டிற்குப் பயன்படுவதை நாய்க்குப் போடாதே. ஆடு மாடு நாய்க்களுக்கும் பயன்படாதவற்றை மண்ணில் போடாதே. குளங்களில் உள்ள மீனுக்குப் போடு. எந்தப் பொருளும் யாராவது ஒருவருக்கு நிச்சயம் பயன்படும். எதையும் வீணாக்காதே” என்றார்.

“இரு பொருள் மிக அற்பமாயிருந்த போதிலும் ஒருவன் அதை இகழ்ந்து பேசலாகாது. நீங்கள் ஒரு பொருளை மதித்தால் அதுவும் உங்களை மதிக்கும். ஓர் அற்ப காரியத்தையும் ஒருவன் மிக்க மரியாதையுடன் செய்ய வேண்டும்.”

-அன்னை ஸ்ரீ சாரதா தேவியார்-

உடன் வாழும் உயிர்களில் ஒன்றுக்கேலும் உண்ணால் மகிழ்ச்சியைக் கொடுக்க முடியுமானால் உன் வாழ்க்கையின் இலட்சியம் நிறைவேறிலிட்டது.

பத்துச் சுவைத்துவம்

“கடவுள் மனித வடிவில் வருகிறார் என்பதை நம்மைப் போன்ற மனிதர்கள் நம்புவது கடினம். ஒரு நாட்டுப்பறுப் பெண்ணின் வடிவில் அண்டசராசரங்களின் தாயான பராசக்தி இதோ நம் முன் நிற்கிறாள். உருவம்தான் நாட்டுப்பறுப் பெண்; ஆனால் உண்மையில் அன்னை இந்தப் புவனங்களின் ஈஸ்வரியான மகாசக்தி. மனிதர்கள் நல்ல கதியை அடையவும், அதே நேரத்தில் பெண்மையின் லட்சியத்தை உலகம் உணர்ந்து கொள்ளவும் அவர் அவதரித்திருக்கிறார்” என்று கீர்ஷ் சந்திரகோஷ் அன்னை சாரதையைப் பற்றிக் கூறுகிறார். ஆனால், அவரும் ஆரும்பத்தில் அன்னையை அவ்வளவு தூரம் ஆண்மீகத்தில் மிக உயர்ந்தவர் என்று ஏற்றுக் கொண்டிருக்கவில்லை. அவர் குருதேவரின் பத்தினி என்ற அளவில் மட்டுமே நம்பிக்கை கொண்டிருந்தார்.

கீர்ஷ் சந்திரகோஷ் ஒரு சிறந்த நாடகாசிரியர், ஆனால் தீய பழக்கங்களுக்கு ஆளானவர். குருதேவரின் அருளால் நல்வழிப்பட்டவர். எனவே குருதேவரிடம் அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை கொண்டிருந்தார். இவரது மூன்று வயதான மகன் அன்னையிடம் மிகுந்த பாசம் கொண்டிருந்தான். தூரதிர்ஷ்டவசமாக அவன் இறந்த போது கீர்ஷ் மிகவும் மனமுடைந்து போய்விட்டார். அதிலிருந்து மீள்வதற்கு அவரை சுவாமி நிரஞ்சனானந்தர் அன்னையிடம் அழைத்துச் சென்றார்.

அன்னையை வணங்கி எழுந்த கீர்ஷ் விலகியிருந்த முகத்திரயினுடே முதன் முறையாக அன்னையின் முகத்தைப் பார்த்தார். உடனே ஆழந்த சிந்தனை வசப்பட்டவராய் வெளியேறிச் சென்றுவிட்டார். இதன் காரணத்தை நிரஞ்சனானந்தர் வினாவிய போது அவர் “எனது பத்தொன்பதாவது வயதில் என் கனவில் தோன்றியது அன்னைதானா” என்று அன்னை சாரதையிடம் விசாரிக்கும்படி கூறினார். நிரஞ்சனானந்தர் அன்னையிடம் சென்று கேட்ட போது அவரும், “ஆஹாம் அது நான்தான்” என்று கூறினார்.

இந்நிகழ்ச்சி பற்றி கீர்ஷ் கூறியதாவது, தனது பத்தொன்பதாம் வயதில் மிகவும் நோய்வாய்ப்பட்டிருந்த வேளையில், வைத்தியர்களும் கைவிட்ட நிலையில் ஒரு கனவு தோன்றியது. தெய்வீக ஒளி நிறைந்த ஒரு தேவி அவராகுகில் வந்தமர்ந்து, “மகனே நீ வேதனையில் துடிக்கிறாய் அல்லவா” என்று கேட்டு பிரசாதம் ஊட்டிவிட்டு மறைந்தார். அதன் பின்

போதுமென்ற மன நிறைவுக்கு நிகரான செல்வம் எதுவுமில்லை, பொறுமைக்குச் சமனான பண்பு வேறில்லை.

கிர්ஷ் மிக விரைவில் குணமடைந்தார். கனவில் வந்த தேவி யாராக இருக்கும் என்று யோசித்த கிர்ஷ், ஒரு வேளை தனக்கு நினைவு தெரிய முன்பே மறைந்த தன் தாயாராக இருக்கக் கூடும் என்னினார். ஆனால் அன்னையின் முகச்சாயல் அந்த தேவியினது போல இருக்கவே அவர் திகைத்து விட்டார். எனவே சந்தேகம் தீராமல் மீண்டும் கேட்ட போது அன்னை உறுதியாக “உன் கனவில் வந்தது நான்தான், உன் குருபத்தினி என்பதாலோ, அல்லது வெறும் பேச்கக்காகவோ அல்ல, உண்மையில் நான் உன் தாய்தான்” என்றார். அன்றிலிருந்து கிர்ஷ் அன்னையிடம் மிகுந்த பக்தி கொண்டவரானார்.

அன்னை “உண்மையிலேயே நான் உன் தாய் தான்” என்று கூறியதிலிருந்தே தான் உலகத்திற்கே தாயான பாராசக்தி என்பதை மிகவும் தெளிவாக நிரூபிக்கிறார். அந்த வகையில் உலக மாந்தர் அனைவரையும் தன் குழந்தையாகவே என்னினி அன்றைப் பொழுந்தார் அன்னை. உயர்ந்தவர்-தாழ்ந்தவர், உற்றவர்-மற்றவர், நல்லவர்-தீயவர் என்ற பாகுபாடுகள் எல்லாம் அன்னையிடம் கிடையாது. அன்னை ஒரு கருணைக் கடல், அவள் தீயவர்க்கும் அருள் புரிவாள். அவ்வாறான ஒரு சம்பவந்தான் இது.

வினோத்விழாரி சோம் ஒரு நாடகக் கலைஞர். அவன் குடிப் பழக்கத்திற்கு ஆளாகியிருந்தான். ஆனால் அவன் சுவாமி சாரதானந்தரிடம் நட்புக் கொண்டிருந்தான். அவன் நாடகம் முடிந்து, வீடு செல்லும் வழியில் அன்னை துங்கியிருத்த உத்போதன் வீடு உள்ளது. இருவு வேளையில், அவ்வழியே செல்லும் போது அவன் சாரதானந்தரை, “ஓ நண்பா” என்று கூவி அழைப்பான். சாரதானந்தர் அன்னையின் தூக்கம் கலைந்துவிடக் கூடாது என்பதற்காக அவன் சூப்பிட்டால் யாரும் செவிசாய்க்க வேண்டாம் என்று கூறியிருந்தார். ஆனால் வினோத்தின் உள்ளத்தில் அன்னை குடிகொள்ள என்னினாள் போலும், எனவே ஒரு நாள் அவன் என்றும் இல்லாதவாறு அன்னையை தீங்க குரலில் பாடி அழைக்கலானான்.

கருணைக்குடலே என்அம்மா எழுந்து குதவை திறவாயோ

இருளில் எதுவும் தெரியாமல் என்னும் துடிப்பதை அறியாயோ

வினையாட்டினிலே முழுக்கத்தினம் வீஜேன் காலம் கழுக்கின்றேன்

என்றே என்னிவிட்டாயோ முகத்தை திருப்பிக்கொண்டாயோ

ஒரு முறை என்னை கடைக்கண்ணால் கருணை பிரங்க பரந்துவிட்டால்

மீண்டும் வினையாட்டில் முழுக் மாட்டேன் உன்னைவிட்டுப் போகுமாட்டேன்

துன்பங்கள் எப்போதும் தொடரத் தான் செய்யும். ஆனால் அவை நிலைத்து நிற்காமல் போய் விடுகின்றன.

என்று உணர்ச்சி பொங்க வினோத் உருகிப் பாடியதைக் கேட்டு அன்னை மேல்மாடி யன்னலைத் திறந்து பார்த்தார். அன்னையின் அருட்காட்சி பெற்றதைத் தனது மிகப்பெரும் பேராகக் கருதி, அன்னையின் பாதத் தூளியாக நினைத்து அவ்விடத்திலேயே மண்ணில் உருண்டு புரண்டார். அன்னை தன் குரலிற்கு செவிசாய்த்துவிட்டாள் என்று மகிழ்ச்சியில் தினைத்தான். தன் மனத்திற்கு “ஓ மனமே அன்னையை பத்திரமாக யூட்டி வைத்துக்கொள் நீ மட்டும் அவரை பார்” என்று கூறினான். இச்சம்பவம் நடந்து சிறிது காலத்தில் வினோத் இவ்வுலகை நீத்தான். இறுதி நேரத்தில் ஸ்ரீராமகிருஷ்ணனின் உபதேச மொழிகளைப் படிக்கக் கேட்ட வண்ணம் இறையடி சேரும் பாக்கியம் பெற்றான்.

அன்னையின் அன்புத்திறத்தை அறிந்து நாமும் அதை அனுபவிக்க அவள் அருள் வேண்டிப் பணிந்திடுவோம்.

23 ஆம் பக்கத் திடாடர்ச்சி ...

மறந்துவிட்டேன். காலை உணவுக்காக அமர்ந்தபோது எனது வலதுகை இயல்பாகவே எவ்வித வலியுமின்றி உணவை எடுப்பதை உணர்ந்தேன். ஆம் ! நான் எனது வலது கையாலேயே உணவு அருந்த ஆரம்பித்தேன். எனக்குப் பேராச்சியாக இருந்தது. என்னுடன் உணவுருந்திய பத்தர்கள் கவனத்துக்கு அதைக்கூறினேன்.

ஜெயராம்பாடியில் விடந்த அந்த அற்புதக் காலைப் பொழுதிலிருந்து எனது வலது கையை எவ்வித வலியுமின்றி இயல்பாகப் பயன்படுத்த முடிந்தது. உண்பதற்கும், ஜபமாலையைப் பயன்படுத்துவதற்கும், மற்றைய கருமங்களைச் செய்வதற்கும் எவ்வித கஷ்டமுமின்றி என்னால் வலது கையைப் பயன்படுத்த முடிந்தது. குருமஹராஜ், அன்னையார் அருளால் என் இருகைகளாலும் வணங்கி அஞ்சலி செய்ய முடிகிறது. முன்னர் அன்னைக்கு இருகைகளாலும் வணக்கம் செலுத்தக் கூட முடியாத நிலை இருந்தது. இப்போது எல்லாமே மாறிவிட்டது. அன்னையினதும் குருமஹராஜினதும் கமலப் பாதங்களுக்காக இடையறாத தீவிர ஆவல் கொள்ளக் கூடிய உடலையும் உள்ளத்தையும் தந்து அன்னை என்னை ஆசீர்வதித்துவிட்டார். அன்னையின் கிருபைப் படியே எல்லாம் நடந்துவிட்டன. அன்னையே அனைத்துமாயுள்ளார். ஆதியும் அவளே ! அந்தமும் அவளே ! .

ஆகரம் : வேதநந்தகேஸரி , திசம்பர் 2003 .

காற்று மேகத்தை ஒதுக்குவதைப் போல் இறைவனின் திருநாமமும் உலகப்பற்றாகிய மேகத்தை அழித்து விடுகிறது.

நெஞ்சை நெக்டி வைக்கும் உண்மை

அன்னை ஸ்ரீ சாரதாதேவி தன் குழந்தைகளாகிய எம்மை கருணையுடன் அன்றும், இன்றும், என்றும் காத்து வருகிறார் என்பதை உணர்த்தும் வகையில், சமீபகாலத்தில் தமிழ் நாட்டில், கோயம்புத்தூரைச் சேர்ந்த ஒரு பக்கதைக்கு அருள் புரிந்த இந்த உண்மைச் சம்பவம் அன்னையின் 150 ஆவது பிறந்த ஆண்டுச் சிறப்பிதழை அலங்கரிக்கிறது.

2002, மார்ச் 13 ஆம் திகதி அன்று, ஸ்ரீராமகிருஷ்ணரின் பிறந்த நாள் விழாவில் கலந்து கொள்ளும் ஆவலுடன் பேறுர் மடம் சென்ற யாத்திரிகர்கள் குழு ஒன்றுடன் நானும் சேர்ந்து கொண்டேன். ஸ்ரீராமகிருஷ்ண மிடின் தலைவரைத் தரிசித்து ஆசி பெறுவதே எனது முக்கிய ஆசையாக இருந்தது. பிறந்தநாள் விழாவில் கலந்துகொண்டு ஆனந்தத்தை அனுபவித்ததுடன் கமார்புகூருக்குச் சென்று அங்கு இராமகிருஷ்ணரின் தரிசனத்தைப் பெற்றோம். அடுத்து அன்னையின் பிறந்த இடமான புண்ணியை பூமி ஜெயராம்பாடுக்குச் சென்று அங்கு இன்றும் தொடரும் அன்னையின் அருளாசிகளைப் பெற்றுக் கொண்டோம்.

பத்து வருடங்களுக்கு முன் எனது வலது கை காயமடைந்ததன் காரணமாக நான் எனது இடது கையாலேயே உணவு அருந்துவதற்கும் நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டிருந்தேன். என்னால் ஒரு பத்து நிமிடம் கூட என் வலதுகையைத் தொடர்ந்து ஒரு நிலையில் வைத்திருக்க முடியாது. நான் அனுபவித்த வலியை குருதேவர் மட்டுமே அறிந்திருப்பார். ஜூம் செய்யும் போது கூட எனது இடதுகையையே பயன்படுத்தி வந்தேன். சுப காரியங்களையும் இடது கையாலேயே செய்து வந்தேன். படுக்கையில் திரும்பிப் படுப்பதற்குக் கூட எனக்கு இன்னொருவரின் உதவி தேவைப்படும். படுக்கையில் வலது பக்கம் திரும்ப எத்தனித்தால் அன்றிரவு பூராவும் வலியால் துடிப்பேன்.

ஜெயராம்பாடியில், அன்றிரவு வழைமொல் நான் எனது இடது கையாலேயே பிரசாத்ததை எடுத்து உண்டேன். அப்போது என்னைப் பார்த்து சிலர் சிரிப்பதை அவதானித்தேன். மனம் நொந்தவளாக “அவர்கள் கேலியைத் தாங்கும் சக்தியைக் கொடு அம்மா” எனப் பிரார்த்தித்தேன். மறுநாள் காலை ஆரத்தியின் பின் நான் ஜூம் செய்யும் போது, அன்னை என்னிடம் வலது கையால் சாப்பிடுமாறு கேட்டுக் கொண்டதை உணர்ந்தேன். ஆயினும் அடுத்த சில கணங்களில் அதைப்பற்றி கூரட்ச்சி ஏதிப் பக்கத்தில்...

அடுத்தடுத்து பிறவிகளை எடுத்துக் கொண்டே
இருப்பதற்கு ஆசையே காரணம்.

இராமச்நங்கன ரூபஸம் - சுவாமி திருணாஞ்சூலங்குர்

“சாரதா பிரசன்னா” எனும் இளமைப் பெயரைக் கொண்ட சுவாமி திரிகுணாதீதானந்தரின் வாழ்க்கைச் சரித்ததை இம்முறை அழுதம் உங்களுக்குச் சுவைக்கத் தருகிறது.

இவர் கல்கத்தாவின் “நெளரா” எனும் கிராமத்தில் 1865 ஆம் ஆண்டு சிவகிருஷ்ண தம்பதிகளின் மகனாக அவதரித்தார். சிறந்த ரூபக சக்தியுடைய சாரதா பிரசன்னா 14 வயதாகும் முன்னரே 108 சாஸ்திரங்களையும் பகவத் கீதையையும் ஒப்புவிக்கும் திறமை படைத்திருந்தார். செல்வம் மிக்க சிவகிருஷ்ண, சாரதா பிரசன்னாவை கல்கத்தாவின் சிறந்த கல்லூரியில் கல்வி பயிலவும் வைத்தார்.

கல்லூரியின் இறுதிப் பரீட்சையிலே இவன் முதலாவது மாணவனாகத் திகழ்ந்து புலமைப் பரிசைத் தட்டிச் செல்வான் என அக்கல்லூரி ஆசான்கள் எதிர்பார்த்தனர். ஆனால் இறைவனின் தீர்ப்போ வேறு விதமாக அமைந்துவிட்டது. பரீட்சையின் 2 ஆம் நாள் சாரதா பிரசன்னாவின் பெறுமதி மிக்க கடிகாரம் தவறுதலாகத் தொலைந்து விட்டது. இது தனது கவனப்பீர்ம் என எண்ணி அவனால் பரீட்சையைத் தொடர முடியாததால் முதலாம் இடத்தைப் பெற முடியாது போய்விட்டது. இச்சிறு சம்பவத்தினால் மனமுடைந்த சாரதா பிரசன்னாவை அவரது ஆசிரியரான மகேந்திரநாத் குப்தர் தனது குருநாதரான ஸ்ரோமகிருஷ்ண பரமஹும்சரிடம் அழைத்து வந்தார். அங்கு அன்பின் வடிவாகவும் தாய்க்கு ஒப்பாகவும் அமைந்த குருதேவரின் தெய்வீகச் சந்திப்பு சாரதா பிரசன்னாவின் வாழ்வில் பெருந் திருப்பு முனையாக அமைந்தது.

குருதேவர் பலவிதுமான ஆன்மீக சாதனைகளையும் கற்பித்துக் கொடுத்தார். குருதேவரின் ஆன்மீகப் பணி பாரத பூமியோடு மட்டும் நின்று விடாது உலகில் பரந்தளவிலும் திகழ வேண்டும் என்ற வகையில் உருவாக்கப்பட்ட சீட்களுள் இவரும் ஒருவரானார்! பிற்காலத்தில் மேலை நாட்டு மக்களுக்கு ஆன்மீகத் தொண்டு புரிந்து அவர்களால் வணங்கப்பட்ட பெருந் துறவியானார்!

சுவாமி விவேகானந்தரால் சாரதா பிரசன்னாவுக்கு “திரிகுணாதீதானந்தர்” எனும் பெயர் வைக் கப்பட்டது. சுவாமி யோகானந்தருக்குப் பின்பு அன்னை சாரதையைக் கவனிக்கும் பொறுப்பு

இறைவழிபாட்டிற்காக ஒரு குறிப்பிட்ட நேரத்தை ஒதுக்குதல்
அவசியம்.

சுவாமி திரிகுணாதீதானந்தருக்கே உரித்தானது. ஒருமுறை அன்னையின் ஊருக்குச் செல்லும் வழியிலே பாலம் ஒன்று சிதைவுண்டு காணப்பட்டது. வண்டியிலேயே தூங்கிக் கொண்டிருந்த அன்னையைக் குழப்ப விரும்பாது அப்பாலத்தின் குறுக்கே தான் படுத்திருந்து தன் மீது வண்டியை ஓடச் செய்யுமாறு வண்டிக்காரனுக்கு சூறிவிட்டார் சுவாமிகள்! தற்செயலாக அன்னை கண்விழித்ததால் நல்லவேளை அச்செயலை தடுத்துவிட்டார்.

இன்னொரு சந்தர்ப்பத்தில் நல்ல காரமான மிளகாய் வாங்கி வரும்படி அன்னை சுவாமிகளுக்கு சூறிவிட்டார். காரமான மிளகாயை கண்டறிய சந்தைக்குச் சென்று சுவாமிகள் ஒவ்வொரு மிளகாயையும் சுவைத்துப் பார்த்து தேர்ந்தெடுத்து வாங்கி வந்து சேர்ந்தார். சுவாமிகளின் கண்கள் சிவந்து, உமிழ் நீர் வந்து கொண்டிருந்ததை கண்ட அன்னையார் அவரின் அதீதமான அன்பைக் கண்டு மெய்சிலிர்த்து உருகினார். இவ்வாறு சுவாமிகள் அன்னையாரிடம் எல்லை கடந்த அங்டு வைத்திருந்தவர்.

அமெரிக்காவிலே சுவாமிகள் செய்த ஆன்மீகப் பணிகளோ அளவற்றவை. சான்பிரான்ஸிலிஸ்கோ, லொஸ்ஏஞ்ஜலிஸ் நகரங்களில் வேதாந்த சங்கங்களை நிறுவி வெளிநாட்டு இளஞ் சமுதாயத்துக்கு சார்ந்த முறையில் ஆன்மீக வகுப்புக்களை நடாத்தினார். பல இளைஞர்கள், புதுதிகள் அந்த வேதாந்த சங்கங்களில் தங்கியிருந்து சாதனை பழகவும் விடுதிகள் உணவு வசதிகள் போன்றவற்றையும் செய்து கொடுத்திருந்தார். நாகரிக மோகத்தில் மூழ்கிக் கிடக்கும் அவர்களுக்கு சிறந்த ஒழுக்கமும் பண்பும் மிக்க ஆன்மீகத்துடன் கூடிய வாழ்க்கை வாழ சிறந்த வழிகாட்டியாக அமைந்தார். அவருடைய அன்பான பேச்சும் அவர் கொண்டிருந்த நட்புறவும் அந்நாட்டு மக்களால் விரும்பத்தக்க சுவாமியாகவும் வணங்கப்பட்டவரானார்.

சுவாமிகள் தமது வாழ்நாளின் கடைசி ஐந்து வருடங்கள் பல நோய்களினால் அவதிப்பட்ட வேளையிலும் தம் முடைய கடமைகளில் தவறியதில்லை. 1914 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் 27 ஆந் திகதி உடல் உருக்குலைந்த நிலையிலும் சுவாமிகள் மேடையில் சொற் பொழிவு ஆற்றிக் கொண்டிருந்த போது மன்னிலை பாதிக்கப்பட்ட மாணவன் ஒருவனால் வீசப்பட்ட வெடிகுண்டினால் பலத்து

கடமையின் குழை எவ்வளவு அழுக்கினாலும் இறைவழிபாட்டைத் தவறாமல் ஒழுங்காகச் செய்தல் வேண்டும்.

காயத்திற்குள்ளானார். மாண வேதனனைய அனுபவித்த போதிலும் குண்டுவெடிப்பிலேயே உயிரிழந்த அந்த தூரதிர்ஷ்டசாலி மாணவனுக்காக மனம் கலங்கினார். மருத்துவ சிகிச்சை எந்தப் பலனும் அளிக்கவில்லை.

சுவாமிகள் 1915ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 10 ஆம் திகதி சுவாமி விவேகானந்தரின் பிறந்த தினத்தன்று இறையடி சேர்ந்தார். அந்த உண்மைத் துறவிக்கு நகர மக்கள் மட்டுமல்லாமல், கத்தோலிக்க, ப்ரடஸ்டன்ட், யூத மதத் தலைவர்களும் கூடிக் கண்ணீர் அஞ்சலி செலுத்தினார்.

* * * * *

க்ருஹம் அன்னை

சில படங்கள் மாணவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட போது அவர்கள் மனதில் தோன்றிய எண்ணைக் கருத்துக்களில் சிறந்தவை கீழே தரப்பட்டுள்ளன. எங்கும் நிறைந்திருக்கும் அன்னையின் அன்பினை உணர்த்தி சின்னங்க் கிறுவர்கள் சிந்தையில் ஏழுந்த வண்ணைக் கருத்துக்கள் இவை.

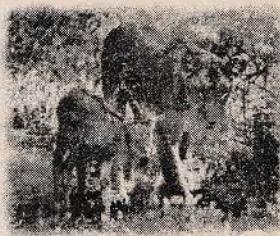
நாங்கள் எல்லோரும் அன்னையின் குழந்தைகள்.
அம்மா எங்களை அன்போடு காக்கிறார்.

ச.விஜித்தா, ஆண்டு 3

அன்னையின் குழந்தைகள் நாம் எனின்
ஒழுக்கமுடன் வாழ்வோமாக !

ஜெ.அருஷான், ஆண்டு 4

சீறும் புலியும் துள்ளும் மாணச்
சின்னக் குட்டி என்று பார்க்கும்.
அனைவரையும் தன் பிள்ளைகளாய்
ஸ்ரீ சாரதேவியார் பார்ப்பார்.
உலகில் வாழும் நாங்களும்
உயிர்களிடத்தில் அன்பாயிருப்போம்.

ம. மாதவன், ஆண்டு 5

அலை பாய்வது மனதின் இயல்பு. ஆண்டவனின் திருநாமமோ
புலன்களை விட அதிகம் வலிமை வாய்ந்தது.

இன மத பேதம் இன்றித் தாயே
நீ அனைவரையும் ஒன்றாக அனைப்பதை
நினைக்கிறது நெஞ்சம் !

ந. சுபாங்கினி, ஆண்டு 6

கருகிப்போன காடுகளின் மத்தியில் ஒரு செழித்த கூடு
அதில் தன் செல்வங்களை காக்கிறது இந்தத்தாய் !
வழக்கி விழுந்த மனிதனையும் அனைத்து
நீ நின்றாய் வாழ்வாய் என்றாய் எம் அன்னை !

எம். பிரபவன், ஆண்டு 8

பிறந்த பறவைகள் எவ்வாறு இரைகேட்டு
அழுகிறதோ அதுபோல
நாமும் உன் அன்பைக் கேட்டு அழுகிறோம் அம்மா !

பொ. அனுஜாகாயத்திரி, ஆண்டு 7

ஒளி கொடுக்கும் சந்திரன் பட்டதற்கும் பகர்வது போல்
அருள் கொடுக்கும் சாரதை கெட்டதற்கும் பகர்கிறாள்

சௌரூபன், ஆண்டு 9

இருண்ட வானிற்கு ஒளியேற்றும் திங்களைப் போல்
இருண்ட மனதிற்கு ஒளியேற்றுகிறாய் அன்னையே
சிவகாந்தன், ஆண்டு 9

ஆதவனின் கொடுமையால் இலையிழந்த மாத்திற்குக்
குளிர்மை தரும் மதியைப் போல
திசை மாறும் சமுதாயத்திற்கு வழி காட்டும்
அன்னையாய் வந்துதித்தாள் சாரதை

வ. வானதி, ஆண்டு 9

உலகப்பற்றுக் காரணமாகக் குழம்பிய உள்ளத்தை
மந்திர ஜபம் தூய்மைப்படுத்துகிறது.

செய்திகள்

ஆகஸ்ட் மாதம் 3இம், 10இம் திகதி களில் வளர்ந்து வரும் அறநிறிப் பாடசாலைகளை ஊக்குவிக்கும் திட்டத்தின் அம்சமாக மன்னார் மாவட்ட ஸ்ரீமுத்துமாரி அம்மன் அறநிறிப் பாடசாலை மாணவர்களுக்கு சீருடைகள் வழங்கப்பட்டன.

சுவாமி ராஜேஸ்வரானந்தஜி தலைமையில் எமது

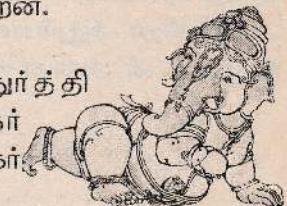

ஞாயிறு பாடசாலை மாணவர்கள்,

ஆசிரியர்கள் சென்று கலந்து கொண்டனர்.

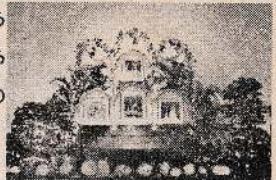

ஆகஸ்ட் மாதம் 19இம் திகதி ஸ்ரீ கிருஷ்ண ஜெயந்தி கொண்டாடப்பட்டது. காலையில் கீதை பாராயனம், பஜனை, பூஜை என்பன இடம்பெற்றன.

ஆகஸ்ட் மாதம் 31இம் திகதி விநாயக சதுர்த்தி கொண்டாடப்பட்டது. காலையில் விநாயகர் அர்ச்சனை நடைபெற்றது. மாலையில் விநாயகர் அகவல், பஜனை என்பன பாடப்பட்டன.

செப்டம்பர் 7இம் திகதி எமது சமய பாடசாலையின் ஆண்டு விழாவும் ஸ்ரீ கிருஷ்ண ஜெயந்தி விழாவும் கொண்டாடப்பட்டன. அன்று விசேஷ நிகழ்வாக எமது சமய பாடசாலை மாணவர்களின் கூட்டு முயற்சியாக வெளிவரும் கையெழுத்து சஞ்சிகையான விவேகவாழினி மற்றும், சமய பாடசாலையின் பொன் விழா நிகழ்ச்சிகள் அடங்கிய ஒளிப்பதிலு நாடாவும் மென்தட்டும் பிரதம விருந்தினராக வருகை தந்திருந்த அகில இலங்கை இந்து மாமன்ற பொதுக் காரியதுறிசி திரு கந்தையா நீலகண்டன் அவர்களால் வெளியிட்டு வைக்கப்பட்டன.

செப்டம்பர் 13இம் திகதி இரத்மலானை ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ண அறநிறிப் பாடசாலையில் நடைபெற்ற ஸ்ரீ கிருஷ்ண ஜெயந்தி விழாவிற்கு கொழும்பு இராமகிருஷ்ண மிஷன் உப தலைவர் ஸ்ரீமத் சுவாமி ஆத்மகனானந்தஜி

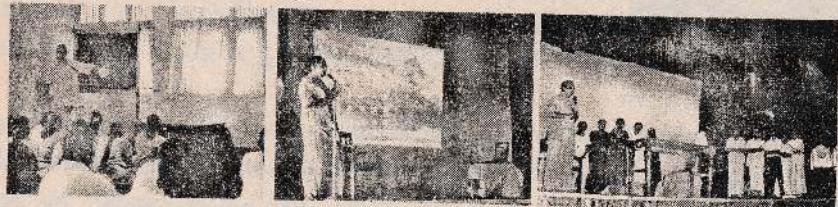

குருணைக்கடலை இறைவனின் திருநாமம், கடுகு போன்ற சிறிய ஆலைரத்தின் விதையைப் போன்றது. நளைடைவில் அதிலிருந்து குதய்வீக மனிலை, பக்தி, அன்பு, ஆத்மீக நிறைவு முதலிய அனைத்தும் உண்டாகின்றன.

அவர்கள் தலைமையில் எமது ஞாயிறு பாடசாலை மாணவர்கள், ஆசிரியர்கள் சென்று கலந்து கொண்டனர்.

செப்டெம்பர் 26ம் திகதி முதல் ஒக்டோபர் 4ம் திகதி வரை நவாரத்திரி விரதம் அனுட்டிக்கப்பட்டது. தினமும் தேவி மஹாத்மிய பாராயனம், அர்ச்சனை, பஜனை என்பன நடைபெற்றன. 5ம் திகதி காலையில் விஜயதசமியை முன்னிட்டு விசேட பூஜையும், ஏடு தொடக்கும் வைவவழும் சிறப்பாக நடைபெற்றன.

செப்டெம்பர் 27ம் திகதி சென்னை இராமகிருஷ்ண மிஷன் ஆசிரியமத்திலிருந்து ஸ்ரீமத் கவாமி போதமயானந்தஜி அவர்கள் எமது மிஷனிற்கு வருகை தந்திருந்தார்கள், அவர் மட்டக்களப்பிலும், யாழ்ப்பாணத்திலும், கொழும்பிலும் ஆனுமை விருத்தியைப் பற்றிய கருத்தரங்குகளை நிகழ்த்தினார். இவற்றில் பல்வேறு பாடசாலைகள், அறிநிறிப் பாடசாலைகளைச் சேர்ந்த ஆசிரியர்களும், மாணவர்களும் பங்கு பற்றிப் பயணமைந்தனர்.

ஒக்டோபர் 11ம் திகதி வெறாரண ‘பேர்த்’ வட்டாரத்தில், கிட்டத்தட்ட 500 குடும்பங்களுக்கு இலவச மருத்துவ முகாம் ஒன்று கவாமி ராஜேஸ்வரானந்தஜி தலைமையில் நடைபெற்றது. சேவை நோக்கில் வைத்தியப் பணி புயிம் வைத்தியர்களுடன் சமய பாடசாலை மேல் வகுப்பு மாணவர்களும், ஆசிரியர்களும் சென்று கலந்து கொண்டனர்.

சாதிக்க முடியாததையும் பக்தியின் மூலாகச் சாதிக்க முடியும்.

அன்னையின் ரத யாஞ்சிறை

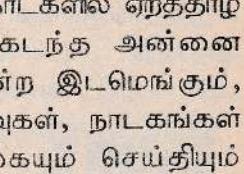

யாவர்க்கும் அன்னையாம் தூய அன்னை
ஸ்ரீசாரதாதேவியின் 150ஆண் ஆண்டு ஜயந்தி விழா
இப்போது உலகெங்கும் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்டு வருகின்றது.

அன்னையின் அன்பு மொழிகள் மக்களைச் சென்றடைவதையும், ஏழைகள் மற்றும் ஆதாவற்ற பெண் களுக்கு உதவியளிப்பதையும் பிரதான நோக்கங்களாகக் கொண்டு அமைந்திருந்த இவ்விழாக்களில் சென்னை ஸ்ரீராமகிருஷ்ண மடத்தினால் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டிருந்த இரதோற்சவத் திருவிழா முக்கியமானது! ஏறக்குறைய தமிழ்நாட்டின் அனைத்து பிரதான நகர்களையும் உள்ளடக்கி வடிவமைக்கப்பட்டிருந்த இந்த ரதபவனி கடந்த நவம்பர் மாதம் 12th திகதி காலை 10 மணிக்கு சென்னை ஸ்ரீராமகிருஷ்ண மடத்திலிருந்து ஆரம்பித்து 28 நாட்களில் ஏற்தாழ 3500 கி.மீ. தூரத்தினைக் கடந்த அன்னை சாரதையின் ரத பவனி சென்ற இடமெங்கும், பிரார்த்தனைகள், சொற்பொழிவுகள், நாடகங்கள் என அன்னையின் வாழ்க்கையும் செய்தியும் நினைவுகூரப்பட்டன.

சென்னை, செங்கல்பட்டு, மல்லியங்குரைனை, திருவண்ணாமலை என ஆரம்பித்த தேர்ப் பவனி கும்பகோணம், திருவாஞர், இராமேஸ்வரம், மதுரை, கன்னியாகுமரி, காஞ்சிபுரம் எனப் பல நகர்களையும் கடந்து கடந்த 9th திகதி சென்னை நகரைத் திரும்பி வந்தடைந்தது. மேலும், 2 முதல் 15th திகதி வரை சென்னையைச் சுற்றியுள்ள சோழபூரம், பழவேங்காடு கிராமங்களுக்கும் சென்னையின் குடிசைப்பகுதிகளுக்கும் அன்னை பவனி வந்தமை குறிப்பிட்டத்தக்கது.

சென்னை முதல் கன்னியாகுமரி வரை தமிழ்நாட்டின் வட, தென் முதலைகளை உள்ளடக்கிய அன்னையின் இப்பவனி மூலம் சாதாரண பாமர மக்களும், ஆலயத்திற்குச் சென்று அன்னையைத் தரிசிக்க முடியாதவர்களும் அன்னையின் அருளினை அறியும் பேற்றினைப் பெற்றனர்.

இதயத்தில் அன்பு இல்லாத ஒருவனை எப்படி மனிதன் என்று சொல்வது.

சுவாமிழ்யின் தந்முகம்

அன்பு சகோதர சகோதரிகளே,

நான் அமெரிக்கா செல்வதற்கு முன் அன்னை ஸ்ரீசாரதா தேவியின் ஆசி வேண்டி அவருக்கு ஒரு கடிதம் எழுதியிருந்தேன். அவரது ஆசி கிடைத்ததும் நான் ஒரே மூச்சில் குதித்து கடலைத் தாண்டிவிட்டேன். பார்த்தீர்களா! இந்தக் கடுமையான குளில் ஊர் ஊராகச் சொன்று சிசாந்பொழிவு செய்கின்றேன், எத்தனையோ துன்பங்களுடன் போராடி பணம் சேர்க்கிறேன்.

அன்னை ஸ்ரீசாரதா தேவி என்பவர் யார், அவரது வாழ்க்கையின் உட்பொருள் என்ன என்பதை நீங்கள் இன்னும் புரிந்து கொள்ளவில்லை. படிப்படியாகத் தெரிந்து கொள்வீர்கள். அவரை ஆதாரமாகக் கொண்டு மீண்டும் கார்க்கிகளும் மைத்ரேயிகளும் உலகில் தோன்றுவார்கள். அமெரிக்காவிலும் ஐரோப்பாவிலும் என்ன காண்கின்றேன்? சக்தி வழிபாடு, சக்தி வழிபாடு. ஆனால் இவர்கள் தெரியாமல் வழிபடுகின்றனர். தூயஉணர்வுடன், சாத்வீக முறையில், தாய்மை என்னைத்துடன் வழிபடுவார்களுக்கு எந்த நன்மைதான் உண்டாகாது. சகோதரர்களே, சக்தி இல்லாமல் உலகிற்கு முன்னேற்றும் கிடையாது.

தந்தையின் கருணையைவிடத் தாயின் கருணையும் கனிவும்
கோடி மடங்கு மகத்துவம் நிறைந்தது என்று
எனக்குத் தோன்றுகிறது. அன்னையின்
அருளும் ஆசியும் எனக்கு மிகவும்
முக்கியமானவை. அன்னை
கட்டளையிட்டுவிட்டால் அவரது
பூதகணங்கள் எதையும்
சாதிப்பார்கள்.

இப்படிக்கு

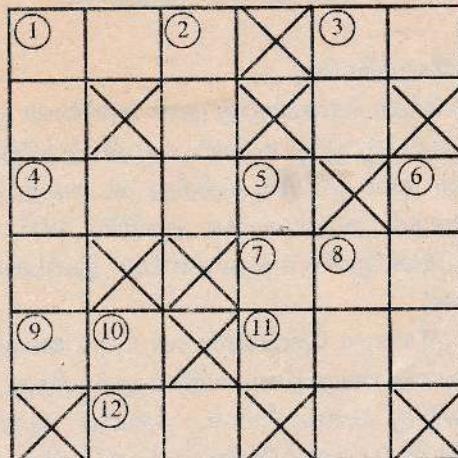
சுவாமி விவேகானந்தர்

தடுமாறும் பலவித என்னைகளால் சகதி போல்
மனதைக் குழப்பிக் கொள்ளதே.

குறுக்கெழுத்துப் போட்டி - இல. 4

மேலிருந்து கீழ்

- 1) அன்னை சாரதா தேவிக்கேயுரிய தனிச் சிறப்பு அடைமாழி
- 2) இறைவனின் திருநாமத்தை மீண்டும் மீண்டும் கூறுவது, எல்லோருக்கும் ஏற்ற சமய சாதனை என அன்னை கூறுவது (மேல் நோக்கியுள்ளது)
- 3) தெய்வப் புலவின் தாய்
- 5) அன்னை சாரதாதேவியின் வாயிற்காப்போன் (மேல் நோக்கியுள்ளது)
- 6) சீதாப்பிராட்டியை மீட்க இராவணனுடன் போரிட்டு உயிர் துறந்த ஒரு பறவை (குழம்பியுள்ளது)
- 8) எல்லாம் வல்ல இறைவன் (மேல் நோக்கியுள்ளது)
- 10) ஸ்ரீராமச்சந்திர மூர்த்தி இலங்கைக்கு வர அமைத்தது

இடமிருந்து வலம்

- 1) இறைவழிபாட்டில் இடம்பெறும் உபசாரம்
- 3) மனிதனின் துன்பங்களுக்கு மூலகாரணம்
- 4) திருடனானயினும் வேற்று மதத்தவனாயினும் இவனும் எனது குழந்தையே என அன்னையால் ஆட்கொள்ளப்பட்டவன்
- 7) இறைவனுக்கு கட்டும் மாலை வகைகளில் ஒன்று (குழம்பியுள்ளது)
- 9) முருகப் பெருமானுக்கு தேவசேனாதிபதி எனும் பெயர் வரக் காரணமானது (இடம் மாறியுள்ளது)
- 11) ஸ்ரீராமச்சந்திரர், அயோத்தியிடன் தொடர்புடைய ஆறு
- 12) உலகை மறந்து இறைநினைவில் மூழ்கியிருந்த சாரதையை மீண்டும் உலகிலிருந்து சேவை செய்ய யோக மாயையால் அனுப்பப்பட்டவர். அன்னை இவர் மீது அளவு கடந்த பாசம் வைத்திருந்தார்

குறுக்கெழுத்துப் போட்டி இல. 3 முடிவுகள்

சென்ற காலாண்டிதழில் வெளியான குறுக்கெழுத்துப் போட்டிக்கான 100 இற்கும் மேற்பட்ட விடைகள் கிடைக்கப் பெற்றாலும், அவற்றுள் மிகச் சரியான 34 விடைகளே தெரிவு செய்யப்பட்டன. சரியான விடை எழுதிய மாணவர்களுள், ஒரு அதிஷ்டசாலி மாணவர் 30 நவம்பர் 2003 இடம்பெற்ற குலுக்கல் மூலம் தெரிவு செய்யப்பட்டார்.

அதன்படி இம்முறை பரிசை வெல்பவர் :

ம. வறும்சானந்தி, ஆண்டு 6.

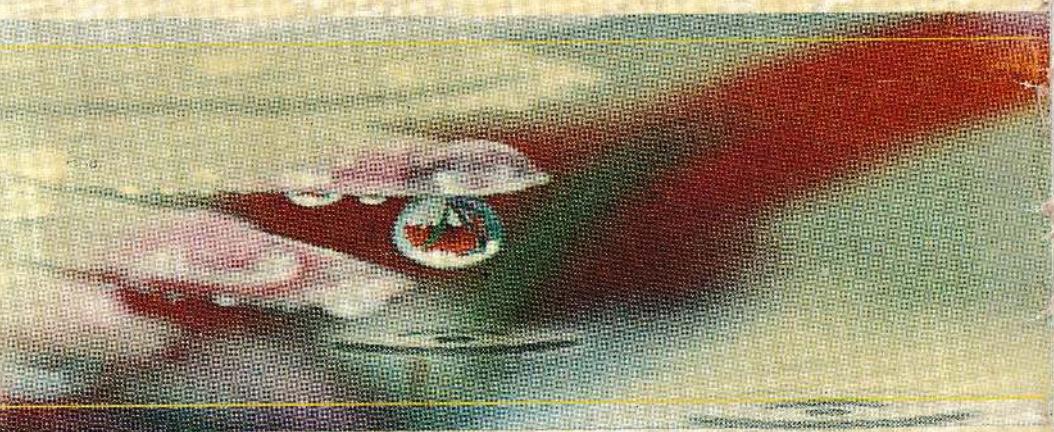
சரியான பதிலை எழுதிய மாணவர்களது பெயர்கள் பின்வருமாறு.

1. V அருண்பிரசாத் ஆண்டு 6	17. P பியதர்ஷன், கொழும்பு 6
ஆண்டு 8
2. N சுபாங்கி, தெவிலிவளை ஆண்டு 6	18. N அபிராமி, தெவிலிவளை ஆண்டு 9
3. V திலீப் ஆண்டு 7	19. V வானதி, கொழும்பு 6 ஆண்டு 9
4. V பிரசாளினி ஆண்டு 7	20. U சுதாரன், கொழும்பு 6 ஆண்டு 9
5. A லோகேஸ்வரன் ஆண்டு 7	21. J விதோலினி, கொழும்பு 10 ஆண்டு 9
6. S வில்வவாரணன், கொழும்பு 15
ஆண்டு 7	22. R.வைஷ்ணவி,கொழும்பு 6
ஆண்டு 9
7. தரங்கிருந்தி, தெவிலிவளை ஆண்டு 7	23. Y விஜயலட்சி, கல்கிசை ஆண்டு 9
8. அரூவியன் ஆண்டு 7	24. P சாவணன் ஆண்டு 10
9. P சாய்வர்மன் ஆண்டு 7	25. P சுத்யன் ஆண்டு 10
10. E பார்த்தீபன், நுகிகொடை
ஆண்டு 7	26. M மிதுன் ராகுல் ஆண்டு 10
11. B குமரேசன், கொழும்பு 5 ஆண்டு 7	27. T கார்த்திகன் ஆண்டு 10
12. V சல்டின் ஆண்டு 7	28. S ஆரணி ஆண்டு 10
13. N பிருந்தா, மொடுவை ஆண்டு 8	29. T வாசுகி ஆண்டு 10
14. R சித்திரா ஆண்டு 8	30. G சிவகுமார் ஆண்டு 10
15. S கஜிதா ஆண்டு 8	31. A நிதர்சனி, கல்கிசை
16. A அர்ச்சனா, கொழும்பு 6 ஆண்டு 8	32. B கஜானி, கொழும்பு 6
	33. E துல்யந்தன், கொழும்பு 6

பங்குபற்றிய அனைத்து மாணவர்களுக்கும் எமது பாராட்டுக்கள்!

குறுக்கெழுத்துப் போட்டி இல. 4

விடைகளுக்கான இறுதித் திகதி	: 30 - ஜூன்வி - 2004
அனுப்ப வேண்டிய முகவரி	: 'அறநீரி அமுதம்' - ராமகிருஷ்ண மிஷன்
(உங்கள் பெயர், வகுப்பு, முகவரி என்பவற்றைத் தெளிவாக எழுதி அனுப்பவும்.)	40, ராமகிருஷ்ண வீதி, கொழும்பு-06.

Monogram Rs. 10.00